

[12 Chòm Sao] Tuổi Học Trò Là Thế

Contents

[12 Chòm Sao] Tuổi Học Trò Là Thế	1
1. Giới Thiệu Nhân Vật (nữ)	1
2. Giới Thiệu Nhân Vật (nam)	2
3. Xin Chào!	3
4. Lớp Học_nơi Hội Tụ Những Trai Tài Gái Sắc.	5
5. Buổi Sáng Của Bọn Rảnh.	7
6. Con Hâm Bị Nhập. Còn Thẻ Loại Nào Không?!	9
7. Thông Báo	11
8. Một Ngày “phình Phồng”	11
9. Một Ngày Của Đại Tiểu Thư	14
10. Tác Giả Trốn Việc_tâm Tình Của Mỗi Người	16
11. Valentine	18
12. 4t (tổ Tình Tập Thể)	20
13. Kết Thúc	23

[12 Chòm Sao] Tuổi Học Trò Là Thế



Giới thiệu

Nữ:Bạch Dương Song Tử Sư Tử Thiên Yết Ma Kết Bảo Bình *nháy mắt*

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-tuoi-hoc-tro-la-the>

1. Giới Thiệu Nhân Vật (nữ)

Từ trái qua phải, từ trên xuống dưới là 6 cung nữ nhà ta.

Bạch Dương:

Tóc trắng.

Mắt xanh dương.

Tính cách: con này điên nhất hội. Cô có một mặt dây chuyền hình chìa khóa bằng bạc và luôn yêu quý nó hơn mạng sống của mình. Nóng tính nhất hội.

Song Tử:

Tóc hồng.

Mắt xanh lá.

Tính mạng à nhầm tính cách: khác với các truyện khác, con này nhiều chuyện thật nhưng cái loa không phải là nó. Tai mắt con Thiên Yết. Có thể dành cả tiếng đồng hồ nói chuyện với con Yết bằng mắt.

Sư Tử:

Tóc vàng.

Mắt vàng.

Tính cách: rất chịu chơi, cầm đầu băng đảng của trường chưa tính đám đàn em phía bên ngoài. Đối xử rất tốt với bạn bè. Mặc dù hơi quái nhưng được mọi người hết mực tin tưởng.

Thiên Yết:

Tóc: Xanh.

Mắt: như trên.

Tính cách: ít nói, nhưng đất diễn hơi bị nhiều. Im ỉm, im ỉm nhưng mà cái gì cũng biết tất. Không biết hưởng từ ai cái mặt ngu nhút bọ. Kiểu vậy xin tiền đã lắm. :)

Ma Kết:

Tóc: hồng.

Mắt: hồng. (nổi lắm >

Tính cách: lùn mà nhiều chuyện. Văng cái loa chính là nó. Tướng loli, 2 lưng, nói chung là như học sinh tiểu học. Lúc như bà chị, lúc như em bé. Có một anh bị dụ hoài hà.

Bảo Bình:

Tóc: vàng.

Mắt: tím.

Tính cách: 10 năm cạy răng không nói 1 lời. Nhưng mà bên tụi trên kia *chỉ chỉ* thì nói như ngàn năm chưa được nói. Chuyên phá phòng thí nghiệm. Hại bọn nam sống không bằng chết!!!

2. Giới Thiệu Nhân Vật (nam

Kim Ngưu:

Tóc cam.

Mắt cam vàng.

Tính cách: lùn lì nhút hội (đám con trai), bàn về chuyện ăn thì nó không phải súc trâu nữa. Có nước là ma đói thời trước công nguyên ấy. Nhưng được cái là anh này xem trọng bạn bè. Ảnh với chị Kết chơi thân nhau lắm mà kể cũng lạ nhể. Một cái loa và một cái tăng bằng mà là bạn với nhau cho được.

Cự Giải:

Tóc đen.

Mắt xanh lá.

Tính cách: hình mẫu của các bà vợ à nhằm của các cô gái. Có khuôn mặt như đúc với Xử Nữ. Dễ mến, nhưng với các sao nữ lại khác...

Xử Nữ:

Tóc vàng.

Mắt xanh biển.

Tính cách: sạch. Tất cả mọi thứ đều phải sạch? Xin lỗi ở truyện tác giả không có vụ đó. Dân này bữa bộn là máu ăn sâu vào não rầu. Như vừa nói anh này y chang Cự Giải. Là dân cùng nhà với Song Ngư, hàng xóm và cũng là kẻ thù không đội trời chung của chị Yết.

Thiên Bình:

Tóc trắng.

Mắt xanh (tuyết)

Tính cách: anh trai tự nhận của Thiên Yết. Đồng bọn với Xử Nữ. Nhưng anh này lạnh lắm, ít nói nhưng nói câu nào là trào máu câu đó. Cười một cái là gái theo nướm nướp. Đẹp nhứt hội.

Nhân Mã:

Tóc kem sữa.

Mắt xanh kẻ hồng. @@

Tính cách: chịu chơi, hoà đồng. Nhưng quanh anh luôn bao vây bởi một bức tường lớn. Mọi thông tin về gia đình anh đều giấu nhem.

Song Ngư:

Tóc tím đậm.

Mắt tím nhưng giống vũ trụ hơn.

Tính cách: Khuôn mặt baby vô độ. Chắc chực Yết học từ anh này. Giống Xử Nữ. Song gặp Yết ở đâu là nôi bay chén vỡ tới đó. Cũng hàng xóm nốt, nhưng ngày nào bọn này cũng tra tấn lỗ tai hội phụ huynh đến nỗi phải bị cách ly.

3. Xin Chào!

Buổi sáng mùa thu thật trong lành và mát mẻ. Bầu trời gần như không một gợn mây. Những giọt sương sớm long lanh còn vương trên những chiếc lá, luyến tiếc chưa rời đi. Đầu đó gần cổng trường có ba cô gái vui vẻ ngồi trò chuyện.

__Không khí thật trong lành! __cô gái tóc hồng buộc hai bên, nhắm đôi mắt xanh lá xinh đẹp hít nhẹ hương vị của buổi sáng sớm. __Đúng không?! __quay sang nhìn hai con bạn... Chúng không hề nghe cô nói.

Cô gái ngồi bên cạnh có chiều cao hơi khiêm tốn một tí, nhưng được cái là có khuôn mặt khá dễ thương. Mái tóc xanh biển dài lấp lánh. Đôi mắt cùng màu cứ chăm chăm nhìn cái gì đó phía xa.

Cô gái thứ ba bên cạnh thì có mái tóc vàng xoăn nhẹ phần đuôi một cách yêu kiều, đôi mắt tím than chăm chú đọc cái gì đó.

_Tụi bây khinh tao à?! _vẫn là tiếng nói trong trẻo của cô gái tóc hồng. Hậm hực nhìn vào mắt con bạn thân của mình, cô khẽ hoảng sợ.

Ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống người đối diện. Tràn đầy uất hận. Nhưng nó lại có ý nghĩa như “cảnh đẹp sẽ hoàn mỹ nếu như không có sự có mặt của hai tên đàn thối đó! ”

Cô khẽ rùng mình, nhân tiện nói luôn cô là Song Tử. Con bạn đang “ngắm giai ngây ngốc” này là Thiên Yết. Con bên kia đang cắm đầu vào trong cuốn sách gì ấy là Bảo Bình. Dù đây không phải ngày đầu tiên biết nhau nhưng hai con này cứ bơ cô mãi. Mà nhân tiện giới thiệu luôn hai nhân vật chính trong ống kính của con bạn nhà cô là hai anh “đập chai” bên kia kia. Một có mái tóc tím, mắt đồng màu. Khuôn mặt baby vô độ. Hai là anh đi bên cạnh, tóc vàng mắt xanh biển. Ôi vẻ đẹp chết người! Sao con này gây thù chuốc oán nhiều nhờ. Đã vậy toàn trai đẹp! Phí của giới.

_Ô nói vậy là tụi bây bơ tao thật à?! _Song Tử khó chịu nói. Thế này đi! Rồi khi nào cần là éo có mặt bà ở đây đâu nhé.

_A Song Tử! Bảo Bình! Nấm lùn! _Đằng xa xa là hai anh “đập chai” đang đấu mắt với chị Yết. A! Trai đẹp vậy gọi. Nó chào mình kìa.

_Thiên Yết! Nó chào mày kìa... _cô chưa nói hết câu thì nhận ra bên cạnh mình méo còn đứa nào cả. Nó nhập bọn chữ lộn với hai anh kia rồi còn đâu!

Tại nơi gần đó...

_Nấm lùn! Cao hơn tí rồi ha! _chàng trai với khuôn mặt baby nở nụ cười chết người. Vỗ vỗ mái đầu màu xanh của con bạn đối diện.

_... _im lặng.

_Sao hông nói gì?! _chàng trai bên cạnh cũng chen vào châm chọc.

_... _im lặng.

_Nè! Khinh nhau à?! _Chàng trai tóc vàng, đôi mắt xanh biển nay hùng hực lửa giận. Chưa lần nào anh bị con này khinh như thế này cả.

_... _vẫn im lặng, con này muốn gây chiến.

_... _hiện tại mặt hai anh đang rất đen. Thân mang tiếng trai đẹp mà bị khinh.

_Rất may tao không có học chung với bọn mày! Nếu không tao sợ bọn bây sẽ không theo kịp cái loài nấm đã tiến hóa như tao! _Thiên Yết cất giọng nói, giọng nói của cô rất mượt, rất êm tai. Nhưng mà nội dung nó không được như vậy. Nói xong cô ngoắt móng đi mất. Để lại hai tên kia hiện giờ vẫn đang tiêu hóa thông tin.

_Mày lại cãi nhau với Song Ngư và Xử Nữ nữa. _Song Tử ngao ngán nói. Con này gặp hai tên kia tối đầu là nổi bay chén vỡ tối đó. Mười ngày hết 11 ngày cãi nhau rồi.

Thiên Yết thì mặt cũng đang tức tối. Nghĩ sao chúng lại bảo cô là nấm lùn. Cô chỉ THẤP hơn tụi nó một tí xíu, chỉ một tí xíu thôi!

_Hai cái đầu! _một giọng nói đầy sức quyến rũ thì thầm bên tai.

_Hả?! _Cô mở to mắt nhìn con bác học điên bên cạnh mình.

_Mày lùn hơn tụi nó hai cái đầu, chính xác hơn là 31cm 4mi-li. Đừng chối nữa! Lùn thì chấp nhận lùn cmn nó đi! _Bảo Bình, mắt vẫn dán vào những trang sách, run đùi, bình thần nói. Có vẻ cô không nhận ra. Sắc mặt của Thiên Yết tỷ tỷ đã đen nay còn đen hơn.

_Chuyện gì dạ?! _Bống đối diện với ba cô nàng là một cô bé tiểu học. Mặc đồng phục cấp ba. Mái tóc đen ngang vai, đôi mắt đen mở to trông mà ngây thơ.

_Ma Kết à! _Thiên Yết đứng dậy đặt hai tay lên vai của “cô bé”.

_Hử?!

__Mày lùn quá. __vâng một câu ngắn gọn và xúc tích, mặt chị Kết nhà ta đã đen lại.

__Mày vừa cãi nhau với hai thằng cha kia có phải không?!

__Sao mày biết?! __Song Tử và Bảo Bình cũng khá bất ngờ. Con này mới tới thôi mà.

__Sáng nào chẳng như vậy, mở đầu chiến tranh bằng câu “nắm lùn” kết thúc chiến tranh bằng câu “tụi bây dư hơi quá” đúng không?! __Ma Kết hất mặt tự đắc.

__Ờ... __Thiên Yết gãi đầu.

__Tìm thấy rồi! Một con nắm tiến hóa và một con nắm lùn! __âm thanh gian xảo vang lên phía sau. Thiên Yết và Ma Kết không hẹn mà cùng nhau đen mặt. Nghiến răng ken két.

__Thiên Bình đâu?! Bữa nay tụi bây có bao nhiêu đứa bà chấp hết!!! __không hiểu sao bình thường Yết tỷ cam như hén mà cứ gần hai chàng trai này là miệng lại hoạt động hết công suất.

__Anh đây nè! Không ngờ Tiểu Yết lại lo cho anh đến như vậy! __và đằng sau là thân hình hoàn mỹ, mái tóc màu bạch kim dài được buộc thành một chùm nhỏ phía sau. Đôi mắt xanh lạnh giá nhắm hờ. Anh choàng tay khê ôm nhẹ lấy thân hình nhỏ bé của Thiên Yết. Ôi anh này đẹp gấp đôi hai anh kia.

__Xe ra. __lại một câu xúc tích và ngắn gọn.

__Thiên Yết à! Có cần lạnh lùng như vậy không?! __Bảo Bình đang cầm mặt vào cuốn sách cũng phải ngước đầu lên nhìn Thiên Bình.

Họ không nhận ra rằng, trước mặt Thiên Yết, Song Ngự và Xử Nữ mặt bắt đầu đen lại.

__Ghen tỵ sao?! __bỗng một giọng nói nham hiểm cùng nụ cười yêu kiều.

__Cái quái gì?! __hai người cùng lúc xoay người lại theo hướng giọng nói phát ra. Chỉ là khuôn mặt rạng rỡ xinh như hoa với mái tóc vàng bồng bềnh và đôi mắt màu lam nhạt.

__Ý ta nói là các người ghen tỵ vì Thiên Yết được Thiên Bình ôm đúng không?! __cô gái này là Sư Tử, cô vốn chỉ muốn đùa cho vui. Ai dè, có tật giật mình. __Các người đang nghĩ cái gì vậy?! Áhahaha... __cô nở nụ cười gian tà, tiếng cười vang vọng trong khuôn viên trường. Cô ung dung đi vào lớp học. Cả đám bắt giác rùng mình.

Còn tiếp... (mấy sao khác xuất hiện từ từ mọi người nhé)

4. Lớp Học__nơi Hội Tụ Những Trai Tài Gái Sắc.

Ờ mờ mí bạn cho mình xin lỗi cái ngoại hình của bạn Kết ở chap trước a! Mình bị nhầm lẫn với mấy truyện khác. Là tóc hồng, mắt hồng ợ. Xin lỗi! OTL.

Ở phía sau cánh cổng trường, một cô gái có mái tóc trắng lượn sóng, đôi mắt xanh mạnh mẽ nhìn lên chiếc cổng đã khóa chặt rồi nhìn vào bức tường bên cạnh. Được rồi! Trèo thôi!!!

“Bịch” chiếc cặp đáp đất đầu tiên. Sau đó là tiếng chân chạm đất một cách nhẹ nhàng như một con mèo nhỏ.

__Tiếp đất an toàn! __Cô gái mỉm cười tự đắc. Không uống công cô học võ suốt 10 năm nay, cuối cùng cũng có thể đem ra trưng bày rồi. Bỗng...

“Rầm!!!” một cú đáp đất bằng móng rung trời chuyển đất. Và cái nơi gọi là điểm đáp đó không đâu khác chính là tấm lưng bé nhỏ của cô gái.

__Ư... Tên cờ-hó nào?! __cực nhọc cố gắng ngồi dậy. Nhưng không được. Cái tên phía trên kia đang đè lên cô.

__Á thật vô lễ! Tôi xin lỗi!!! __chàng trai hấp tấp ngồi dậy. Đưa bàn tay ra dìu cô gái tóc trắng đứng lên.

__Anh cũng trễ học sao?! __người ta đưa tay ra thì Bạch Dương cô cũng nắm lấy, đứng lên. Chàng trai đối diện khẽ sững lại. Anh chú ý vào chiếc mặt dây chuyền hình chìa khóa bằng bạc với viên ruby màu đỏ nổi bật được đính ở phần tay cầm.

__Cô chủ! __anh bất giác nói khẽ. Nhưng vô tình lại lọt vào tai Bạch Dương.

__Hả?! __cô nhìn anh thơ ngây. Phút chốc quên mất mình đã bị trễ học.

__Chết!!! Trễ giờ rồi! Nhanh lên!!! __Nhân Mã vô thức nắm tay Bạch Dương chạy hối hả về dãy lầu đối diện. Khu lớp đặc biệt.

Lớp đặc biệt không có bản tên hay bất kì dấu hiệu nhận biết nào. Nó chỉ có tên “lớp 12”. Lớp được tuyển chọn về ngoại hình, với 13 người có nhan sắc tuyệt trần họ sẽ học chung với nhau. Phần vì để “bảo tồn”(này em chém), phần vì không để lớp học loạn lên vì trai đẹp, gái đẹp. Hay có thể là bảo vệ bọn họ (thư tình ngập đầu). Đó là lý do “lớp 12” được lập nên.

Bây giờ trong lớp chỉ có 5 người có mặt. Ma Kết đang truy cập trang web trường, mấu nhiều chuyện ăn sâu vào nó rồi. Song Tử đang “thần giao cách cảm” với con Yết bằng mắt. Con Bảo Bình đang sáng chế cái gì đó, nhưng chắc chắn ngày tàn của thế giới sắp tới rồi. Con Sư Tử hiện đang ảo tưởng sức mạnh. Nói chung là hiện giờ 5 đứa này y chang tự kỉ.

__Các em tập trung vào! __một người phụ nữ trung niên, dáng người cao ráo. Thân hình quyến rũ. Mái tóc đen dài ngang lưng đôi mắt sắc sảo. Học trò đẹp mà giáo viên cũng đẹp. Bọn này có nguy cơ tạo phản. __Các học sinh trong lớp của chúng ta đây! __cô chỉ tay lên bức giảng, 5 mỹ nam, mỗi người một vẻ. Ai cũng đều xinh đẹp như nhau. Bọn này mà ra chiến trường không đánh cũng thắng.

__Tớ là Song Ngư! Mọi người biết rồi! __vâng, một chàng trai tóc tím, mắt tím khuôn mặt baby nở nụ cười chết người.

__Xử Nữ! __Anh hất mái tóc màu vàng của mình đôi mắt xanh dương hướng ánh nhìn về phía Thiên Yết.

__Mình là Xà Phu! Hân hạnh được làm quen! __chàng trai tóc đỏ, mắt vàng. Nở nụ cười nửa miệng, lộ rõ sự sát gái.

__Thiên Bình! __giọng nói lạnh lùng, mái tóc trắng khẽ bay bay. Đôi mắt màu biển đục ngầu, không dao động. Điển hình của sự coolboy.

__Kim Ngưu. __Anh này không có bị bệnh bựa như mấy thằng phía trên. Mắt vàng, tóc vàng, gọng kính vàng. Quá nổi bật.

__Được rồi! Đến lượt các bạn phía dưới giới thiệu đi __Cô nở nụ cười tươi như hoa với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống của bọn con gái phía dưới.

__Sư Tử! __đôi mắt xanh chăm chăm vào bọn đối diện, mái tóc vàng yêu kiều cùng vài chiếc kẹp màu xanh lá trên chiếc mái tóc trẻ trung, buộc hờ xoã qua bên vai phải. Trông dịu dàng nhưng không kém phần cá tính.

__Thiên Yết. __dù đã cố đưa đôi mắt xanh hận thù liếc nhìn ba tên trước mặt nhưng khuôn mặt ngây thơ nó phản bội cô. Làm cô giống như đang liếc mắt đưa tình với ba thằng đó.

__Ma Kết. __mái tóc hồng buộc hờ hai bên. Đôi mắt cùng màu đầy khinh bỉ nhìn bọn con trai. Cô vốn rất ghét con trai.

__Song Tử! __Nụ cười chết người, cô quá đáng yêu với mái tóc hồng buộc ruy băng đen. Đôi mắt xanh lá như viên ngọc, trong veo. Vô tình làm ai đó đỏ mặt.

__Bảo Bình! __thật quý phái, giọng nói quyến rũ như rót mật vào tai. Nhưng đôi mắt tím lại thể hiện sự biến thái không có giới hạn. Mái tóc vàng xoăn lộn phần đuôi. Xuất thân không bình thường, đặc biệt là khi cô biết được bí mật của tất cả những người có mặt ở đây.

__Các em về chỗ đi! Bất kì chỗ nào mà các em thích. __vậy là từ đây, “lớp 12” được quyền thay đổi chỗ ngồi mà không cần sự cho phép của giáo viên.

Vào lúc tưởng chừng mọi thứ êm xuôi, cả lớp bắt đầu học thì giáo viên lại cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó.

“Rầm!!!” cánh cửa lớp bay tá lả. Ba khuôn mặt, hai mỹ nam, một mỹ nữ xuất hiện.

__Xin lỗi cô em tới trễ! __cả ba đồng thanh. Cùng nhau hành lễ, cúi người 90°, tạ lỗi với giáo viên.

__Không sao! Các em tới là tốt rồi! (nếu các em không tới thì cô cũng quên luôn rồi) các em giới thiệu bản thân mình đi!

__Mình là Nhân Mã! __mái tóc màu kem chau chuốt tỉ mỉ lấp lánh dưới ánh nắng ngoài ô cửa sổ chiếu vào. Đôi mắt xanh như biết cười, long lanh ánh nước. Trên cổ anh là một sợi dây chuyền hình thánh giá bằng đồng đen có đính viên ngọc màu lam. Xuất thân cũng chẳng bình thường. Mà hình như trong lớp này có đứa nào bình thường đâu ấy nhỉ.

__Mình là Bạch Dương! Bạn của 5 con bựa nhân này! __chỉ tay điểm mặt 5 đứa con của quỷ ngồi bên trái của lớp. Hình như cô gái tóc trắng này không biết, lời nói đó đã thu gom hơn 3 tên kẻ thù không đội trời chung với mình.

__Mình là Cự Giải! Mong mọi người giúp đỡ! __cúi đầu trước sự đứng hình của cả lớp. Mắt lam, tóc đen nhưng khuôn mặt giống hệt cái tên mặt dày Xử Nữ. __Ừa sao mọi người nhìn mình dữ vậy?! __ngước mắt lên và khi biết có hơn 10 cặp mắt ghim thẳng vào mình, anh cũng biết sợ đó nga.

Liếc nhìn cả lớp, đôi mắt lam dừng lại ở một người con trai, ánh mắt chẳng khác gì cả lớp. Và cùng một suy nghĩ.

“Sao giống dữ vậy?!”

__Nè nè! Nhìn mặt thẳng này quen quen! __Xử Nữ vỗ vai Song Ngư.

__Cái bản mặt của anh chứ ai!

__Trời! Mặt anh dễ ghét tới vậy á?!

__Người chưa bao giờ soi gương sao?! __Thiên Yết bên đây bên kia cũng nhiều chuyện.

__Em nghi ngờ ba của anh có con rơi! __anh cá lại châm dầu vào lửa.

__Đừng có nói bậy! __và bị anh nữ tán cho một cái vào đầu.

Buổi làm quen của cả bọn đã kết thúc như thế á! Mọi người nhớ hóng chap a! Nhân tiện, hình trên là anh Xà! Sẽ được giới thiệu sau. Tên của giáo viên của lớp mọi người cho em xin. Em hông biết đặt tên. T.T

5. Buổi Sáng Của Bọn Rảnh.

__Duma bà có đặc tội với hai đứa tụi bây à?! Mới sáng sớm không cầm miệng cho ngày nó đẹp đi chứ!!! Nhìn thấy cái bản mặt của bọn bây là tao hết muốn đi học rồi!!! Biến cho tao nhờ!!! __cái giọng “oanh vàng” của Yết tỷ lại được phát huy hết công suất.

Cái chuyện nó cũng không có to tác gì, mới sáng sớm Thiên Yết ra ngoài ban công hít thở khí trời. Và tự nhiên hai cái bản mặt trời đánh của Xử Nữ và Song Ngư cứ lù lù xuất hiện. Cuộc chiến sinh tử bắt đầu.

__Hôm nay trễ hơn mọi ngày chị nhỉ?! __với cái tình thế sắp bay nóc nhà phía trên kia thì dưới sân này. Mama Thiên Yết và mama Song Ngư đang quét lá và trò chuyện rất ư là vui vẻ.

__Vâng, bình thường 5 phút trước là đã bắt đầu rồi.

Để hai nhà này ở đây đi, chúng ta qua các nhà khác nào.

Gần đó là một khu biệt thự nhỏ, nói nhỏ chứ thực ra nó bằng 3/4 cái sân bay (em chém :)). Mà nó chỉ là một phần nhỏ của gia tộc nhà Sư.

Ở ban công tầng cao nhất, một cô gái im lặng thường thức trà, bộ bàn trà được làm theo phong cách Châu Âu, bàn tròn, ghế tựa. Mái tóc vàng xoăn nhẹ, đôi mắt xanh nhắm hờ hít nhẹ mùi hương thoang thoang, ấm nóng mà mát mẻ của tách trà. Khung cảnh thật động lòng người. Sư Tử khẽ mỉm cười lắng nghe thứ “âm thanh tuyệt hảo” lặp lại mỗi buổi sáng. Mỗi ngày nghe những thứ này cô không cảm thấy ngán ngường lại còn thích thú. Ví dụ như bọn người hầu trong nhà này...

__Nè! Mọi người cá xem hôm nay ai sẽ thắng?! __một hầu gái cầm chiếc chổi nhẹ nhàng quét những chiếc lá vô ý tứ rơi đầy dưới sân.

__Tôi nghĩ là cô gái!

__Không! Tôi nghĩ là hai chàng trai!

...

Đó! Mọi người đều có “công ăn việc làm”, vậy phải can ngăn ba đứa dở kia làm gì?

__Maria chuẩn bị đi! Ta đi học. __nói rồi Sư Tử đi vào phòng.

—

Bên cạnh nhà Thiên Yết...

Chàng thanh niên đẹp như tượng tạc, mái tóc trắng ngang vai đầy lãng tử khẽ bay bay theo âm thanh phát ra từ nhà bên cạnh và nhà bên cạnh của nhà bên cạnh.

Tay cầm tách cà phê sữa nóng đưa lên môi nhấp một ngụm, đúng là vừa “nghe nhạc” vừa uống cà phê là tuyệt nhất.

Ánh mắt xanh lạnh lùng lia qua nhà đối diện...

Một cô gái tóc hồng còn xoắn dài chưa buộc. Đôi mắt hồng mơ màng nhìn 3 chủ nhân của bữa tiệc. Có vẻ cô cũng mới dậy. Cô khẽ dừng lại trên khuôn mặt của Xử Nữ, ánh mắt chứa đựng nhiều yêu thương một cách đặc biệt. Thiên Bình bên nhà khẽ cười, người ta thích người khác mất rồi.

“choang” chiếc tách thủy tinh trên tay anh bỗng vỡ, chiếc chuông gió thủy tinh bên nhà Ma Kết cũng cùng chung số phận. Vì âm thanh cãi nhau của ba tên bựa nhân kia quá lớn nên tất nhiên không thể nghe thấy nó rồi, thêm một âm thanh thường nhật.

Thiên Bình và Ma Kết lia mắt qua nhà đầu xóm...

__Song Tử à! Con không nên luyện opera ở nhà! __thực ra nó cũng không phải thường nhật lắm. Thỉnh thoảng chị Song Tử mới hứng muốn gia nhập hội với ba tụi kia nên mới “cất cao giọng hát” và mỗi lần như thế mẹ chụy phải ôm chổi, quét dọn nhà hàng xóm.

__Con xin lỗi. __Song Tử nói, đôi mắt xanh mơ màng nhìn bóng dáng chàng trai đang rống cái họng cãi nhau giữa xóm.

Đối diện nhà chị...

Kim Ngưu mê mẩn ngắm nhìn Song Tử. Sau khi nhìn thấy nụ cười như nắng ban mai của cô, trái tim này anh có thể tình nguyện moi ra cho cô. Cái âm thanh “trời đánh” đó cũng không thể ngăn cản tình cảm của anh dành cho cô.

Bên nhà anh trâu là nhà anh cua...

Vươn vai nhìn cái xóm buổi sáng. Cái giọng của ba đứa trốn viện, Thiên Bình ngắm Ma Kết, Ma Kết ngắm Xử Nữ, Xử Nữ vừa cãi lộn vừa ngắm Thiên Yết, Sư Tử ngồi uống trà. Kim Ngưu ngắm Song Tử, Song Tử ngắm Song Ngưu, Song Ngưu vừa cãi lộn vừa ngắm Thiên Yết. Thiên hạ bình an ta đây đi ngủ tiếp.

Thực ra lúc mới chuyển tới đây sống, Cự Giải với Xà Phu có chịu nổi đâu, bị tra tấn quá trời. Nhưng sau một tuần thì quen rồi. 1 ngày không nghe tụi nó cãi lộn y như rằng ăn không ngon, nuốt không trôi, nó ghen ngào mà ới không có được.

Bên cạnh anh của nhà chụy Xà...

Ngậm lấy chiếc bánh mì, Xà Phu như bao người, ra đứng hóng gió nghe nhạc. Âm thanh hôm nay trong hơn mọi ngày a. Nghe êm tay thật.

Anh liếc mắt về căn nhà đang bốc khói đối diện. Vâng, đấy là nhà chị Bảo...

Bảo ở một mình, căn nhà 4 tầng, rộng chắc cũng cỡ 100m² hơn. Chụy này giàu lắm. Như bao ngày chụy lại ngậy ngốc ngấm anh Bình, thỉnh thoảng liếc qua anh Xà mỉm cười đầy ẩn ý, đơn giản vì cô biết. Cái người đối diện đang thích cô. Nhưng xin lỗi, cô thích người khác mất rồi.

Chị Bạch mê mẩn nghe cái thứ âm thanh trời ban xuất hiện hàng ngày ở cái xóm này. Cô không biết rằng... có người đang im lặng ngắm nhìn cô... đeo tai phone nhưng không kết nối với điện thoại theo nghĩa đen luôn.

Anh chàng đó chính là Nhân Mã. Thực ra anh thích Bạch tỷ a, thích không phải mới tuần trước đâu. Anh thích cô từ khi cô còn 8 tuổi ấy. Nhưng có lẽ cô quên anh rồi.

Nhưng bây giờ lo cho hiện tại đã. Tóc tai rối bù, mặt mũi bơ phờ, mắt sẫm gấu trúc. Nhìn là biết ảnh mới chuyển tới đây ngày hôm qua. Bị tra tấn quá mà. Sáng cãi lộn, chiều cãi nhau, tối đánh võ mồm. Nghe thôi cũng đủ thấy no, không cần ăn cơm.

Buổi sáng của bọn này bắt đầu như vậy đó, còn bạn thì sao?!

6. Con Hâm Bị Nhập. Còn Thể Loại Nào Không?!

Bây giờ vào lúc 21h, tại một ngã ba lớn. Mười một con người lặn lội đang bày mưu tính kế cái gì đó.

_Duma sao tự nhiên Bạch Dương lại bị nhập?! _Song Tử ức chế nói, đôi mắt xanh lén lút liếc cái con bệnh đang ngồi giữa đường làm trò hề.

— Hồi Tưởng —

Cả đám tới ngã ba, trưng thịt, bánh, kẹo ra, cầm nhang múa múa như bọn hâm. Sau đó tự nhiên dừng lại, nhìn con Bạch nhảy điên nhảy khùng gì đó rồi tự cười một mình. Cả bọn rút ra kết luận...

— Kết Thúc Hồi Tưởng —

_Ai biết, chắc nó ăn ở không có đức. _Xử Nữ gật gù ra vẻ thông minh.

_Bây giờ phải làm gì?! _Cự Giải anh rất sợ ma a.

_Đưa nó qua nhà tao đi! _Sư Tử nói, tay bấm nhanh số điện thoại.

_Được! Vậy đi!

—————

Tạm thời thì hiện giờ cả bọn đang ở trong một ngôi biệt thự ở ngoại ô thành phố. Con Bạch đang đi vòng vòng quanh nhà khám phá. Nãy giờ nó vẫn chưa chịu nói câu nào.

_Dương! Lại đây ngồi! _Bảo Bình ngồi trên ghế sofa, vỗ vỗ vào chỗ bên cạnh mình.

_Ta không phải tên Dương. _con ma nhập vào Bạch Dương lên giọng nói.

_Ngươi tên gì?! _Ma Kết thở dài.

_Ta? Trần Thị Bống! _má ơi, cái giọng nhào nhoét. ><>

__Má ơi con bóng! __nghe tên “chủ xị” cả đám lê lét trên sàn nhà.

__Trai đẹp! Chòi oi trai đẹp! __nó chạy lạch bạch tới ôm lấy Xà Phu. Tội anh.

__Mặc dù biết đây không phải Bạch Dương nhưng vẫn cảm thấy kì kì a. __sắc mặt anh Mã đã đen từ khi nào, thì ra ảnh đang ghen.

__Nhập vô xác nhỏ, nó lựa con bóng mới chịu. __Song Ngư thở dài.

__A đây cũng trai đẹp! __“Bạch Dương” xoay qua ôm lấy anh, coi như số ảnh xui.

__Nè! Buông ra! Không được đụng vô Song Ngư!!! __Song Tử chạy lại ôm đầu con bóng mà lòi ra. Nó chợt quay ra nhìn cô. Nó cười, cái răng nanh sáu cái, nó dài cả thước. (chị Song có thể nhìn thấy hồn ma nên mới thấy được a, không phải ai cũng thấy)

__Chị đây không phải trai đẹp! Đừng nhìn chị! __Song Tử run rẩy nói.

__Mày câm! Tao xé họng mày giờ! Con quỷ cái này nó dữ lắm nè!!! __đờ mờ, anh Ngư đang liếc mày kìa.

__Thôi được rồi! Giờ kể tiểu sử của người đi! __Thiên Yết im lặng nãy giờ nay bỗng lên tiếng. Cô ngồi phịch xuống ghế, vắt chân chữ ngũ nhìn con bóng đang ôm hết đứa này tới đứa khác.

__À! Tao ở ngoài đường đó! __nó chỉ tay ra cửa lớn. __Chòi oi, bữa đó vui lắm nha! Tao làm hai xe đụng nhau làm cái “rầm”. Bà kia bả vắng xa tám thước luôn. Rồi có con nhỏ nó định tự tử, đưa dây ra chưa kịp thắt cổ nữa tao đá ghế cái, nhỏ lủng lẳng, lủng lẳng... __cả đám đen mặt. Hình như tội này lần đầu tiên thấy ma nhập à?

__Móa, con này cũng không phải dạng vừa. __Ma Kết run run, mặt đen lại.

__Vậy tại sao mày chết?! __Thiên Yết lại tiếp tục tra khảo.

__À, hôm đó tự nhiên hứng quá. Lấy xe ra, cắt thắng, cắt đèn. Đổ đầy bình xăng. Lên ga chạy một cái 120 km/h cái “Rầm!!!” đụng vô cột điện một cái. Máu bắn ra quá trời luôn! __con bóng nó tả mà Song Tử bên cạnh run cầm cập. Đơn giản vì cô nhìn thấy cái tình trạng của nó hiện giờ. Thật gớm ghiếc.

__Bây giờ thì buông tao ra! Tao CẮT mày bây giờ!!! __Kim Ngư phải kìm chế lắm anh mới không cho một cước “mất giống” thẳng cha này. Nể tình đây là xác Bạch Dương nên anh tha cho.

__Mày câm! Đồ con đ*! Ý trai đẹp làm tới à?! __nó chỉ tay về phía cái bản mặt “đập chai” của anh Ngư mà chửi. Xong lại xoay qua Xà Phu ôm ấp.

__Mẹ!... Tội bây! Xử nó cho tao!!! __Kim ngư và Xà Phu búng tay, sự có mặt của chụy Bảo và anh Bình dường như ngay lập tức.

__Chào bé! Tội anh chờ nãy giờ!!! __Thiên Bình nở nụ cười “chết người” (chết người thật đó). Với cái mặt đen xì và đôi mắt đỏ lờm đầy sự biến thái. Cái răng nanh... ù ôi, kinh nhở? Bộ hàm đó là thuộc quỷ satan rồi, không còn là người nữa. Cái con bên cạnh có khác gì đâu, cái tóc vàng vàng của nó lúc nhúc như medusa. Đến quỷ còn sợ hoảng hồ gì đây lại là một con bóng.

Tiếp theo đó là hàng loạt tiếng hét thảm khốc vang lên giữa đêm khuya tĩnh mịch... Ồ mờ... tiết lộ với mọi người luôn, Thiên Bình và Bảo Bình là thầy tà a, chuyên bắt ma trừ quỷ.

__Xong rồi! Cảm ơn mọi người đã giúp đỡ! __Bảo Bình vui vẻ với ánh sáng nhỏ trong chiếc bình thủy tinh. Cúi đầu chào mọi người.

__À... Không có gì?! __cả đám thì mặt mũi bơ phờ, nghĩ lại viễn cảnh tối hôm qua bắt giác rùng mình. Tội nó cầm nhan mà cứ đánh tới tấp vào con Bạch. Bây giờ đến lét nhỏ còn không lét nổi nữa. Tội nghiệp.

Túm lại là cả đám giải tán, ai về nhà nấy. Đến ngày hôm sau...

__Tội bây! Tội bây!!!... __Bạch Dương hối hả chạy vào lớp, bây giờ thì cả bọn đang dọn dẹp chuẩn bị về thì nghe tiếng con này cũng dừng lại. Nhìn nó.

_Thằng Cự Giải... Thằng Cự Giải... _chống hai tay xuống đầu gối thở hổn hển. _Thằng Cự Giải nó bị nhập rồi! Nghe giọng hình như là con ô-môi...

_Hả??????? _cả đám hét lên muốn bể cái trường. Sao mà toàn lựa hàng độc không vậy?!

7. Thông Báo

Tạm thời thì mình không còn ý tưởng cho truyện, (phần vì lười) cũng tại cái tật hấp tấp lo nghĩ mở đầu với kết thúc mà quên đi phần ở giữa. Với lại phần nội dung nó khá đặc biệt và rắc rối nên để hình thành nội dung hơi bị cực.

Vì thế mà mình muốn ngưng truyện một khoảng thời gian ngắn (khoảng 1 tháng hoặc ít hơn) để tìm nội dung. Khi nào mình có hứng sẽ lần vào viết tiếp. Mong mọi người thông cảm và đừng bỏ truyện của mình.

8. Một Ngày “phình Phồng”

Vì mọi người hồi thúc và lo sợ em bỏ truyện nên em đăng chap này làm tin.

Và cũng vì bí ý tưởng nên chap hơi nhảm. Mong mọi người thứ lỗi.

Mới sáng sớm, thức dậy, vươn vai, mở cửa ban công, gấp cái bản mặt Song Ngư, đóng cửa, kéo rèm lại. Đi xuống lầu, nhìn cửa sổ, gấp cái bản mặt của Xử Nữ, đóng cửa sổ, kéo rèm. Đi xuống tầng trệt, xoay qua, gấp hàm răng P/S của Thiên Bình, phang cho nó chiếc dép vô mồm (thật đấy), đóng cửa, kéo rèm. Chạy lại xem lịch. Mịa, bữa nay thứ sáu ngày 13, chết cmnr nó rồi.

Bữa nay thứ sáu ngày 13, xui rồi. Trên đường tới trường... Mở cửa, vấp cục đá, té. Đứng lên, đóng cửa, kẹt tóc, té. Chết mịa, trễ giờ, chạy, vấp con kiến, té. Vô cổng trường, đông nghẹt người đi trễ, té, bị đạp, tới bờ hoa lá hẹ. Lết vô lớp, gấp cái ghế, mừng như bắt được vàng. Nhào vô, ngồi xuống, té, cái ghế bị hư. Cái lẽ gì thốn?! À mà nhìn xung quanh, cả đám có vẻ chẳng ai tốt hơn chị Yết, te tua tới tả.

Bảo Bình bị hư tác phẩm => mặt đen thui. Ma Kết bị viêm họng, mất tiếng => sự nghiệp nhiều chuyện của nó tan vỡ. Song Tử trong lúc cao hứng, hát opera bị nhà trường phát hiện => quét kính vỡ. Bạch Dương chạy marathon, mất đà, té, trật khớp => y tế thẳng tiến. Sư Tử bị con mèo cưng cào nát mặt => y tế thẳng tiến. Kim Ngưu ăn bị nghẹn => y tế thẳng tiến. Xử Nữ ngủ dậy trễ, đồng hồ hết pin, chạy, vấp con kiến => té xuống cống. Song Ngư như trên nhưng được cái là té xuống sông. Nhân Mã giống Bạch Dương => y tế thẳng tiến. Xà Phu đi đánh hội đồng đứa nào đó, thua, bị nhà trường phát hiện => trà đá phòng hội đồng. Còn Thiên Bình thì y như đưa đầu vào lò nướng vậy, tóc thì xoăn đen thê thảm, mặt thì thoi rồi... => thảm họa trang điểm. Cự Giải hình như nhà bếp cậu ấy mới bị cháy a => nghỉ học.

Haizz... Nói chung hôm nay xui bà cố luôn. Lớp có 13 đứa mà mất dạng hết 6 đứa rồi. Lớp học diễn ra trong im lặng.

Vào nhà, đóng cửa, bước từng bước cẩn thận vào phòng. Nhưng số trời đã định, sàn nhà mới lau, còn trơn => Yết bị té đập mặt.

_Mẹ à! Có cơm chưa?! _Nhà bếp là nơi nguy hiểm nhất.

“Vút” con dao bay thẳng và cắm phập vào bức tường phía sau, ngay bên lỗ tai của cô. Mặt chị thì khỏi nói, cắt không còn một giọt máu.

_Ồ, Tiểu Yết! Con không sao chứ? Mẹ xin lỗi, tay mẹ trơn quá! _Mẹ Thiên Yết dịu dàng lấy lại con dao vẫn còn nghiêng một góc 90° với bộ mặt xênh đẹp của con mình.

_Kho... Không sao, con lên phòng trước, khi nào có cơm kêu con! _nói rồi chị chạy thẳng không một lần quay lại. Nhanh lên, ở đây một chút nữa là chết chứ chẳng chơi.

Nằm xuống giường, thiết là mệt mỏi. Với tay bắt mp3 bài hide and seek phiên bản việt của Seeu. Ôi cái âm thanh man rợ, rất hợp với không khí ngày hôm nay. Khi bài hát vừa kết thúc.

“Cốc cốc” mặt Ma Kết khiếp đảm.

“két” cánh cửa hôm nay nặng nề quá. Không lẽ lại có truyện kinh dị xảy ra với cô.

_Ma Kết mẹ có ch...

“ÁÁÁÁÁ !!!” một cái đầu thò vào, Ma Kết chưa kịp xem đó là ai thì đã la làng lên rồi.

_Ma Kết!!! Là mẹ nè!!!! _bà hét lớn lên làm cô phải im bật.

_Haizz... Mẹ làm con sợ đó! Có chuyện gì sao?

_Hôm nay sinh nhật của cháu của bà dì con ông bạn của ông chú của đồng nghiệp của cấp trên của cấp trên của ba của Song Tử mời mẹ đến dự. Nên hôm nay con ở nhà ăn cơm một mình nha, nếu được có thể rủ tụi Bảo Bình đến nhà mình mở tiệc ngủ. Tại vì có thể sáng mai mẹ mới về. Vậy nha! _mẹ chụy Kết tuôn một tràng rồi đóng cửa, đi ra.

Ma Kết vẫn còn đang trong trạng thái nhai nhồm nhoàm cái thông tin mà mẹ mình mới quăng vào mặt. Nói tóm lại một câu là tối nay chị ở nhà một mình.

Cả đám hiện giờ đang tập trung ở nhà Sư Tử, đơn giản vì đây là nơi được cho là an toàn. Nhiều người (giúp việc), có vệ sĩ riêng, nhà rộng và có nhiều chỗ trốn... Nhưng thực chất là ở đây toàn nhất cáy, phụ huynh đi chơi để đám con lúc nhúc ngồi đây. Họ nữ lòng nào...

_Tụi bây! Xuống ăn tối đi!!! _Sư Tử vẫn phải đeo khẩu trang vì hậu quả chọc mèo.

_... _cả đám gật đầu như điên, thực ra cũng đói rồi, nhưng lại sợ cái nhà nguy hiểm của mình nên ngồi đây ăn bám.

Lê lét 12 cái xác khô bước vào phòng ăn. Cả đám ăn từ tốn, không dám ăn kiểu phát xít như mọi ngày. Nhưng số trời... Anh Ngưu bị mắc nghẹn nữa rồi.

_Khụ khụ!...

_Tội ghê chưa! Ăn cho cổ xác vô. _Bạch Dương được thể châm chọc.

Sư Tử vẫn thong thả ngồi ăn ra dáng quý tộc, thấy tình hình có vẻ không ổn. Hà Đông bắt mắt để nĩa và dao xuống, búng tay một cái. Một vệ sĩ xuất hiện ngay sau anh trâu, vỗ “nhẹ” vào lưng anh lập tức Kim Ngưu như muốn ói hết nội tạng của mình để chúng đi theo cái hàm răng muốn bỏ nhà này.

_Ổn chưa?! _Thiên Yết hỏi han.

_E hèm... Được rồi, cảm ơn “lòng tốt” của Sư Tử tiểu thư! _anh Ngưu lại bắt đầu ăn khí thế.

_Nè! Chơi gì đi! Chán quá! _Nhân Mã nằm dài trên sofa, tay cầm điều khiển chuyển kênh một cách chán nản.

__Phụ huynh ngày mai mới về lận, tạm thời thì mọi người ngủ lại đây đi! __Sư Tử khệ nệ ôm một chiếc nệm mỏng đến cầu thang, khướt từ mọi sự giúp đỡ từ các hầu gái.

__A! Chờ câu đó này giờ!!!! __Bảo Bình reo lên thích thú. Cũng chạy tới ôm một tấm nệm mỏng bước tới cầu thang.

Bạch Dương và Song Tử khê cười bí hiểm như hiểu ý, cũng chạy tới mang theo một tấm nệm.

Bọn con gái đã chuẩn bị sẵn sàng cho tiệc ngủ hoành tráng nhất thời học sinh.

__Ồ dè!!! __Bạch Dương reo lên, nó ngồi lên chiếc nệm trượt xuống cầu thang. Cả bọn cũng học theo. Từ từ trượt xuống trước sự thấp thỏm lo lắng của vệ sĩ và hầu gái trong nhà.

__Nè, có trò vui mà éo chỉ a. __Nhân Mã nhanh chân chạy tới ôm lấy một chiếc nệm, nhập bọn.

Cả đám thấy vậy cũng la làng, chơi tới bến.

__Lên phòng tao đi! Trên đó có nhiều trò lắm! __Sư Tử nay cũng không còn vẻ tiểu thư như lúc ban đầu, bây giờ nó sung lên kêu nó đi cướp nhà băng nó cũng cướp.

__Ok!!! __Thiên Bình và Bảo Bình vốn lạnh lùng nay cũng hào hứng nhập cuộc.

Thế là cả đám “dọn ỏ” lên phòng con Sư. Để lại một bãi chiến trường cho những hầu gái tội nghiệp.

Cả bọn lại bày thêm một cái party trên phòng con Sư. Đưa chơi điện tử chửi nhau ý ới. Đám thì hát karaoke, tụi thì tập trung chơi bài uno. Lại có vài đứa rảnh lê lét trên sàn nhà mà ngủ.

Rồi lại dọn sang phòng khác, chỉ còn ba con lười vẫn còn ngủ chây ke. Xà Phu ngồi dựa lưng vào chiếc sofa màu sữa. Ngửa đầu lên trời mở to miệng mà ngáy, hay gọi chung là “há miệng chờ sung”. Bọn Ngư đỡ hơn một tí, đáng ngủ... Con cá chết cạn. Ai coi phim kinh dị rồi chắc cũng biết, thực ra tác giả chưa coi lần nào. Nhưng mà cái tư thế của anh Cá lạ lắm, đáng ngủ hình sao, đầu nghiêng qua một bên, mắt mở to nhưng toàn trắng trắng, miệng mở ra, còn chút sôcôla chưa kịp nuốt, nó chảy ra thành nước nhỏ xuống cái thảm lông đắt giá của chị Sư Tử. Người cuối cùng và cũng là người có tướng ngủ giống người nhất. Chị Yết, ngủ ngay ngắn trên giường, tay ôm chiếc gối ôm, nhìn vô cùng ngoan ngoãn a.

Sau một hồi nhập mộng phiêu du, anh Xà mở mắt. Nhìn xung quanh, ngủ tiếp. Rồi giật mình, bọn kia đóng đô đi đâu nữa rồi? Lật dật chạy ra khỏi phòng tìm kiếm. Chỉ còn hai con người nường muốn khét cái phòng. Anh Ngư thức dậy trước, nhìn xung quanh phòng, không còn ai. Định đi theo anh Xà nhưng lại nhớ con Yết chưa dậy, chạy lại định kêu nó. Nhưng kêu hoài không dậy. Anh quyết định chờ cho nó dậy bởi nó bị mù đường bẩm sinh, nhà nó mà phòng bếp ở đâu nó còn không biết. Ở đây có nước chết vì lạc đường.

Chờ một hồi chán quá, Song Ngư xoay qua ngắm nó. Màu mắt xanh biển nè, tóc màu xanh biển nốt, nhưng xoắn nhẹ như làn sóng. Má hồng hồng, da trắng,... Nhưng vương một cái, hai lưng. Gạt bỏ mấy cái đó đi, Song Ngư chăm chú nhìn vào đôi môi đỏ hồng như quả dâu tây thỉnh thoảng mím lại đầy quyến rũ.

Khê cúi người ngậm lấy đôi môi đỏ mọng. Ngọt. Không biết từ thanh sôcôla chưa tan trong miệng hay là do vị ngọt trên đôi môi người đối diện. Chiếc lưỡi tham lam len lỏi vào bên trong tìm kiếm thêm chất ngọt khó cưỡng lại đó. Chiếc lưỡi chạm vào đầu lưỡi bên kia lập tức như điện giật, điên cuồng quấn lấy...

__Người đang làm cái quái gì đó? __một giọng nói trong veo vang lên bên tai. Song Ngư giật mình mở mắt, Thiên Yết đã dậy từ lúc nào. Cô đẩy anh ra, lấy tay che miệng mình lại. Nhìn Song Ngư đầy tức tối.

__Thiên Yết! Bọn kia kiếm người quá trời kìa! __Xử Nữ đã đứng ở cửa phòng từ lúc nào, đôi mắt băng lãnh nhìn Song Ngư đang ngồi dưới sàn.

Thiên Yết khó chịu đứng lên, trước khi ra khỏi phòng còn khuyến mãi cho Cụ Giải một cái tát.

Xử Nữ khê liếc Song Ngư rồi cũng đi theo nhỏ.

Trên hành lang trống, trải dài đến chân cầu thang. Thiên Yết im lặng đi lên phòng của tụi Sư Tử. Xử Nữ chỉ lạnh lùng đi phía sau thỉnh thoảng nhắc cô nên đi đường nào.

Bống Xử Nữ vỗ vai Thiên Yết, cô xoay người lại lập tức bị anh cầm chặt vai đẩy vào tường. Anh cúi đầu cắn nhẹ lên môi của Thiên Yết rồi từ từ chiếm lấy nó. Lần này có phần thô bạo hơn, Xử Nữ mạnh mẽ tách kẽ răng của cô, dần len lỏi vào chiếm lấy chiếc lưỡi, quấn lấy nó đùa giỡn một lúc rồi luyến tiếc rời đi.

Thiên Yết yếu ớt đẩy anh ra, không một chút phản ứng. Dùng chân đá mạnh vào đầu gối anh. Xử Nữ buông cô ra, ngay lập tức một cái tát giáng thẳng vào bên má trái của anh.

__Anh em mấy người điên hết rồi hả?! __Thiên Yết nhìn Xử Nữ, đôi mắt anh long lanh khê ngấn nước, vừa trách cứ vừa tức tối. Nói rồi cô chạy đi.

Xử Nữ khê xoa bên má bồng rát của mình. Đôi mắt vẫn băng lãnh.

__Lại bị ăn tát như em đúng không? __Song Ngư đưa anh một bọc đựng đầy nước đá. Trên tay còn lại anh cũng cầm một cái để trên gò má của mình.

__Ừ, và bây giờ anh sẽ xử chú mày. Dám đâm lén sau lưng! __Xử Nữ bật cười, nhận lấy chiếc bọc đá của em mình đưa cho.

Ở góc khuất hành lang gần đó, đôi mắt tím đã quan sát hết tất cả, đôi môi khê nở nụ cười yêu kiều đầy quyến rũ. Cô đoán không sai, anh em chém giết lẫn nhau chỉ vì hai hai chữ “mỹ nhân”.

9. Một Ngày Của Đại Tiểu Thư

Tôi mở mắt dậy, nhìn xung quanh căn phòng buồn chán của mình. Mọi thứ đều ngăn nắp, sạch sẽ đến chán nản.

__Tiểu thư, đồ ăn đã được chuẩn bị, mời người xuống ăn.

Haizz... Cuộc sống thật buồn chán, lúc nào cũng có người dâng tận miệng. Mình không cần phải đụng đến một ngón tay. À mà chưa giới thiệu nhỉ, tôi là Sư Tử. Là đứa con cũng như người thừa kế độc nhất của dòng họ Sư. Chính vì thế tôi rất được nuông chiều. Đáng lý ra tôi không được phép sống ở cái khu ồn ào này đâu. Nhưng vì tôi là tiểu thư gia tộc nên chỉ cần nói một tiếng thì lập tức được chiều theo ý muốn, dù họ không muốn tôi ở đây. Ở đây không khí không phải trong lành gì mấy nhưng lại nghe ba con rảnh kia cãi lộn hàng ngày thì cũng là một thú vui.

Đến lúc phải đi học rồi. Mà bọn kia dọn về cũng nhanh quá nhỉ. Mới hôm qua 12 đứa tụi nó dọn qua đây trốn thứ sáu ngày 13 rồi dọn cho một bãi chiến trường ở đây cơ mà. Nhưng lâu lắm rồi mới được chơi thả ga như vậy.

Hôm nay lớp học có gì đó kì kì. Song Ngư với Xử Nữ mọi ngày cãi nhau í ới với Thiên Yết mà sao hôm nay im ru vậy. Thiên Yết đeo khẩu trang, nó cũng bị mèo cáo giống mình sao? Cái con Bình Bung (Bảo Bình) ngồi bên cạnh tôi hôm nay nhìn lạ lắm. Nó cứ nhìn ba tên (hâm) dở kia rồi lại tủm tỉm cười một mình. Bệnh đại lay lan nhanh đến vậy sao?

Cả đám con gái cũng thấy Thiên yết hôm nay hơi lạ. Tụi nó kéo tôi tới hỏi thăm nhỏ. Mệt, tụi dư hơi, chuyện người ta xen vào làm gì? Nhưng suy nghĩ như vậy thôi chứ tôi nào dám nói ra, cho tụi nó xử hội đồng tôi à.

__Sao nay đeo khẩu trang che kín mít vậy? __vẫn là tôi mở lời. Con Yết không chịu trả lời, nó lo “thần giao cách cảm” với con Song bằng mắt rồi.

__Rồi, tới phòng y tế đi! __Sau một hồi nhìn nhau chán chê, con Song phán một câu xanh rờn.

__Ihiiii... __rồi, con Bình Bung nó lên nữa rồi. Tự nhiên ngồi ôm miệng cười một mình.

Phòng y tế...

Con Yết ngồi trên giường bệnh, nhìn tụi tôi chăm chăm.

__Sao? Có chuyện gì nói tụi tao nghe! __Ma Kết lên tiếng.

Nó im.

__Nói đi! Có gì tụi tao giúp cho! __Bạch Dương cũng mở lời. Ít khi con này giúp đỡ ai lắm.

___ __Yết thở dài, rồi tháo khẩu trang ra.

Cả đám chúng tôi sốc toàn tập, đôi môi của nó xùng vù cả lên. Như bị con gì cắn ấy, dù không giống như thẩm họa của phẫu thuật thẩm mỹ, ngược lại đôi môi của nó xùng đỏ cả lên. Nhìn rất quyến rũ.

__Trời! Mà bị làm sao vậy??? __Bạch Dương cảm thán.

__Môi mà xùng đỏ cả lên... __con Song nhúu môi.

__Đi mà hỏi Song Ngư với Xử Nữ ấy! __Thiên Yết hậm hực đeo khẩu trang vào.

__Tụi nó hôn môi hả? __Con Bảo lại phán một câu như đúng rồi ấy. Nhưng sốc một cái con Yết gật đầu mới ghê chứ.

__Hôn tập thể hả? __Con Bạch bị ăn một cái nhéo cho việc ăn nói bậy bạ.

__Mày có ngu hông? Là bị cưỡng hôn đó! __Bình Bung nói một câu làm vài đứa đứng hình. Khoan đã, Song Ngư cưỡng hôn con Yết? Đến lượt tôi đứng hình rồi.

__Tao đói bụng rồi, xuống căn tin đây! __Tiểu Kết ảo não đi ra. Con Song đi phía sau. Tôi cũng bị sốc toàn tập nên bước tới cái giường gần đó nằm xuống tự kỷ rồi ngủ lúc nào không hay...

Một lần nữa tôi mở mắt dậy. Nhìn xung quanh, không phải là căn phòng nhầm chán của tôi. Mọi thứ ở đây đều mang màu trắng. Nhưng được phủ bởi màu đỏ của ánh hoàng hôn. Tôi khẽ đưa tay lên mắt, chợt nhận ra một giọt lệ chưa được lau khô còn đọng trên khoé mắt. Một đại tiểu thư Sư Tử như tôi mà lại khóc vì một tên thường dân sao? Hư cấu quá vậy.

Tôi bước xuống giường. Ra khỏi dãy lầu lớp 12 thì cùng lúc đó một chiếc xe chạy tới dừng trước mặt tôi. Một vệ sĩ bước ra, mở cửa mời tôi. Tôi cũng vô thức bước lên.

Ngồi trong xe, tôi ngả đầu vào mặt kính. Tôi chợt nhớ tới con phố mà “lớp 12” “đóng đô” ở đó. Nơi đó có Song Ngư, người tôi thích. Có đám bạn của tôi, bọn đó dù hơi quái một tí nhưng lại chơi với tôi, không xem trọng cái gia tài trong tương lai tôi được nhận.

Nhưng bây giờ, sau khi biết Song Ngư thích Thiên Yết. Liệu tôi có thể chơi với nó như trước được nữa không? Rồi Song Tử và tôi cùng thích một người. Chúng tôi sẽ đối mặt với nhau như thế nào đây?

__Tiểu thư, mời người xuống dùng bữa! __một hầu gái gõ cửa phòng tôi.

__Ta không ăn đâu. __tôi nằm xuống giường mệt mỏi. Nhớ lại lúc mới gặp mặt Song Ngư...

Lúc đó tôi mới chuyển tới đây để thoát khỏi quyền cai quản của ông. Để nhớ xem, lúc đó hình như tôi mới 5 tuổi, còn quá nhỏ để dọn ra ở riêng, nhưng gia đình tôi là vậy đấy. Tôi vui vẻ dạo chơi trong con phố, vì đây là lần đầu tiên tôi được sống một cuộc sống của thường dân nên tôi rất vui và thích thú.

Tôi vào công viên gần đó xem trẻ con chơi với nhau. Rồi cậu ấy bước tới, đưa tay ra rủ tôi chơi chung.

Song Ngư dẫn tôi tới bãi cát giữa công viên. Ở đó còn có Thiên Yết và Xử Nữ. Thiên Yết rất rụt rè, cậu ấy chẳng nói câu nào cả. Xử nữ thì rất lạnh lùng, nhìn tôi một cái rồi xoay qua chơi với Thiên Yết. Song Ngư thì nói chuyện với tôi rất nhiều, cậu ấy nói về nơi mà chúng tôi đang sống, nói về Xử Nữ và Thiên Yết.

Cả bốn người chơi với nhau một hồi bổng Xử Nữ cãi nhau với Thiên Yết, lúc đó tôi rất sợ. Nhưng Song Ngư lại khác, cậu ấy cười ha hả rồi bầu vào cãi giúp Xử Nữ. Còn tôi lúc đầu rất sợ nhưng một hồi lại cảm thấy rất vui. Nghe họ cãi nhau tôi cũng buộc miệng cãi lại giúp Thiên Yết. Rồi cậu ấy cũng lôi tôi vào cãi chung.

Ngày hôm đó là ngày đầu tiên tôi được sống thật với bản thân, thật vui. Cũng từ hôm đó tôi chú ý tới Song Ngư nhiều hơn, rồi thích cậu ấy lúc nào không hay...

Đó những gì của tôi và Song Ngư. Những khoảng thời gian sau tụi kia dần chuyển tới. Mà cái lớp chuyển tới đồng nghĩa với việc cái chợ mới được hình thành. Mà cũng năm cuối rồi, trường xếp cho chúng tôi học chung với nhau để phòng cả lớp loạn lên, nhưng bây giờ nó thực sự loạn rồi mà, tình tay ba, tay bốn đầy rẫy...

10. Tác Giả Trốn Việc_tâm Tình Của Mỗi Người

E hèm, đây là Xà Phu. Mọi người muốn biết con Mèo mặt ngầu đi đâu mà quảng cái chap này lại cho tui phải hông. Ờ thì... Nó đang đi kiếm cái điện thoại, mà cái điện thoại đang ở trong tay bọn này nên tranh thủ quậy một tí.

Dô nà!

Tui thích Bảo Bình lâu rồi, từ cái hôm mà mới gặp bả. Cái vẻ bí hiểm, thân thể thì không chịu nói cho người khác biết. Nhưng tui chắc chắn bả không phải thường dân.

Hình như Bảo Bình có một năng lực rất kì lạ, dường như bả biết được tất cả những gì diễn ra ở đây và cả bí mật của mọi người nữa. Chuyện gì bả cũng làm ngơ nhưng thực chất lại rất quan tâm và biết rất rõ.

Những gì tui tui biết về Bảo Bình chưa bao giờ là đủ, tui thích Bảo Bình ở điều đó. Nhưng Bảo Bình biết rất rõ mà cứ vờ như không biết. Bả làm tui rất khổ tâm.

_Đủ rồi! Đưa tao!

E hèm, mình là Bạch Dương đây! Không hiểu sao lần trước cái con bóng đó lại nhập vào mình. Trong hội còn khối gì đứ đờ hơn! Tác giả nói là do mình ngây thơ chong sáng nên tui nó thích. Mình cũng thấy vại.

À mà mình thích Xà Phu a! *đỏ mặt* Đây là do cái tui rảnh nó bắt mình phải nói!!! Tại sao thích hả? Mình cũng không biết, cậu ấy ngồi đối diện với mình. Cứ mỗi lần xoay qua lại thấy cậu ấy cười với mình, lâu dần cái mình yêu luôn nụ cười đó! A...

_Làm màu hoài! Tới tui!!!

Tui, Nhân Mã đây! Thiệt là hết chịu nổi con Bành Bạch đó, suốt ngày mê trai! Ừ thì cũng có ghen đôi chút tại vì tui thích nó mà. Thích nó lâu rồi, mà hình như mọi người chưa biết nhỉ? Tui là trẻ mồ côi, không buồn lẩm đầu. Hồi tui 5 tuổi tôi được gia đình Bạch Dương nhận nuôi. Tôi làm người hầu cho nhỏ. *thở dài* Mọi người nhớ chap 2 con Mèo mặt ngầu nó nói tới mặt dây chuyền hình chìa khóa của con Bạch chứ? Đó là đặc điểm để nhận dạng chủ nhân với người hầu trong gia tộc họ Bạch. Chỉ chìa khóa của chủ nhân mới có thể mở ổ khóa trên cổ của người hầu. Tôi có một cái như thế. Nhưng rồi ở lại nhà con Bạch không lâu thì tôi tìm lại được cha mẹ ruột của mình. Tôi theo họ về, Bạch Dương quên tôi từ lúc đó. *lại thở dài* Lúc về nhà của mình tui mới nhận ra mình thích... À không LÀ YÊU! Được chưa? Tui yêu nhỏ muốn chết đi sống lại. Không ngờ lại có thể gặp nhỏ ở trong cái lớp toàn bựa nhân này. Ế chưa nói xong mà...

_Tới tao, khỏi bàn!

Yết đây! Thật là muốn tức chết luôn, nụ hôn đầu của mình bị chính hai tên kẻ thù của mình cướp mất. A!!!! Tác giả, ta không phục a!

Thích? Ta thích ai a, không biết nữa... Ta đâu có thích ai đâu. Ế...

_Đưa tao! Tao hun nữa bi giờ!

Xử đây. Con Yết nó nói không thích ai à? Đáng lòng chết đi được, tui với thằng Song Ngự yêu nó tới nỗi mỗi đêm đánh nhau vì nó. Tui thích nó cũng lâu rồi, hồi năm 3 tuổi chuyển đến đây sống. Hồi đó vẫn chưa biết thích là gì, chỉ thấy nó dễ thương, chơi với nó vui vui với lại thích nhìn cái mặt đỏ lên vì tức của nó. Nhìn là mún cắn! *máu biến thái nó lên* Mà khoan, nó nói tui mới lấy đi nụ hôn đầu của nó đó hả? Nghe mà hài chết được, năm sáu tuổi tui từng “mi” nó đó! Nó không nhớ nhưng tui với thằng Ngự dữ lắm.... Ê! Thằng quỷ!...

_Anh nói nhiều đó đủ rồi!

Mình là Ngự tiểu thụ của mọi người đây! Cái ông anh Nử của mình chỉ có mỗi việc “mi” con Yết hồi năm 6 tuổi thôi mà cứ nói mãi. Làm như cao siêu lắm không bằng, cũng là dụ dỗ con nít. Xi... Tui tui cũng thích một màu xanh biển. Cái lý do thì hơi khó nói, có lẽ là do màu tóc của nhỏ. Không hiểu sao lại thấy màu đó rất đẹp. Y như nhỏ vậy, rất ngây thơ. Nhưng mà bên trong nhỏ rất ngu, về nhiều thứ lắm. Học nè, tình yêu nè, cãi lộn mà cũng cãi ngu nữa. Nhưng mà nhỏ lại rất dễ thương...

_Mịa, dân ATSM. Đưa chực!

Tui là Song Tử “kute” đê, là con bạn thân của Thiên Yết, tự kỉ có nhau. Ờ thì... Tui thì tui thích Song Ngự, bọn ý dễ thương nè, lãng mạn nè, hay cười nữa chứ. Chứ không như Xử Nữ, lúc nào cũng làm mặt ngầu, xí. Mặc dù biết là bọn ý thích Thiên Yết nhưng mà yêu thì vẫn yêu thôi. Mặc dù không biết sau này phải đối mặt với nó ra sao... Còn Sư Tử nữa chứ... Nó với tui cùng thích một người... Làm sao đây...

_Há há há chữ cute mà nó cũng viết sai chính tả nữa!

Để nó tự kỉ ở đó đi! Ta là Sư Tử! Đại tiểu thư gia tộc họ Sư. Ừ thì như chap trước đã nói, ta thích Song Ngự! Sẽ không bao giờ ngừng yêu hắn ta. Nhưng mà nghĩ lại thấy tiếc, con Yết được Mỹ nam thích như vậy mà không đồng ý để họ buồn, thành hàng tồn kho. Chắc chắc, tiếc quá!...

_Tới ta!

Ngự ca đây! Điều này khỏi nói cũng biết, ta thích Song Tử. Cái nụ cười toả nắng của nhỏ. Đôi mắt trong veo như biết cười. Tui từ trước tới nay chưa từng thấy tim mình đập nhanh đến vậy. Tui muốn bảo vệ và kết thân với nhỏ. Nhưng nhỏ cứ từ chối rồi tránh xa, là nhỏ không biết hay là nhỏ cố tình làm tui tự kỉ...

_Ra đi!

_Không sao đâu! Có ai ăn thịt ông đâu!

_Ngại làm gì?

_Ồ... E hèm...

Tui là Cự Giải *đỏ mặt*, trong truyện khác mọi người gọi tui là Giải Nhi, nhưng ở đây lại có người đặt tui là cua lược *đỏ mặt*. Người đó là... Là... Sư Tử... Tui thích nhỏ là vì tính cách của nhỏ, *đỏ mặt* nhỏ rất cá tính và tự tin, không giống như tui. Dù là một tiểu thư nhưng Sư Tử rất hoà đồng. Cô ấy rất hay cười *lại đỏ mặt*. Tui thích màu mắt của nhỏ. Nó đôi khi bình lặng nhưng lại đôi khi sâu thẳm khó dò.

Lần đó tui thấy nhỏ ngủ trong phòng y tế. Khuôn mặt rất xinh đẹp và hiền dịu. Nhưng trên khoé mắt của nhỏ có chút nước, là nước mắt. Tui không muốn nhìn thấy nhỏ khóc... *tiếp tục đỏ mặt* tui... Vô tình hôn lên má nhỏ... *một lần nữa đỏ mặt* -_-||

_Nhiều chuyện quá! Tới tui!!!

Ma Kết xinh đẹp chính là tui. Như mấy người trên tui cũng thích một người, cậu ta là Xử Nữ. Ôi mặt cậu ấy đôi khi rất ngầu, đôi khi lại ấm áp. Tui thật sự thấy ghen tị với Yết, nó được cậu ấy thích. Tui biết, cũng có người thích tui nhưng tui không muốn biết, tui sợ làm người đó đau lòng... A! Tại sao tui lại bị vướng vào mối tình khó khăn này chứ????

Mà xin xác nhận a, tui không lùn. Tui là một nhân tài nhảy cóc từ lớp 5 lên đến lớp 12 và ngồi chênh chệ ở đây với cái bọn không phải người này a. Nhưng nhà trường bắt tui phải giữ bí mật T.T. Vại mà chúng nói tui lùn, đáng lòng quá.

_Ta!

Lần này ta là Thiên Bình, anh trai của Thiên Yết đây. Ta thích con phía trên. Tại sao thích hả? Um... Nó có vẻ gì đó rất đáng yêu. Khi nhìn vào Xử Nữ, đôi mắt nó tràn ngập màu hồng. Cơ mà, mắt nó hồng sẵn rồi mà. Vẻ lùn lùn, dễ thương của nó. Cái nụ cười tinh nghịch khi đùa giỡn với tụi Thiên Yết. Ta thích tất.

_Aizz cuối cùng nó cũng về tay ta!

Ô, Bảo Bình đây! Theo phong trào thì ta thích tên phía trên, hẳn là Thiên Bình a. Mặc dù biết là hẳn thích người khác, và có một người cũng thích ta. Nhưng mà tình yêu đâu phải bắt nguồn từ 1 phía được, nên ta vẫn im lặng giấu nhem nó đi và từ chối tên kia. Chính ta là người tạo ra cái mối tình 13 tay này, vậy mà cuối cùng lại bị vướng vào mối hay.

Nói thật a, bọn này dám lấy điện thoại của ta chiếm đất chap của ta. Ta biết tất! Tại sao? Tại vì Bảo Bình ta đây chính là tác giả a! Kì này ta phanxhây chúng Muhahaha...

_Phone yêu vầu! Cưng đâu ời? Duma mỗ tổ cha đứa nào lấy điện thoại của chuy, chuy đào mỗ cuộc mả ông bà tổ tiên dòng họ nhà mi... @\$/=!?@“(”/=...

Bảo Bình: Ô, nói thế tụi bây không trả điện thoại lại cho con tác giả à?

Cả đám: *gật đầu + ôm khư khư cái điện thoại*

11. Valentine

Valentine đến rồi! Giờ phút khó khăn cũng đã tới. Khó khăn chỗ nào? Mọi người xem nhá.

_Chào mọi người! Hôm nay va lung tung, có ai có kế hoạch gì hông? _Sư Tử rạng ngời bước vào lớp. Nhưng trong lớp có vẻ không để ý đến cô lắm thì phải.

Ai cũng gục mặt xuống bàn, không ngủ cũng chơi điện thoại. Không khí im ắng lạ thường.

Bữa mới đi vào bàn của mình, cô chợt nhận ra có một gói quà hình trái tim màu hồng thất nơ đỏ ở trong hộc bàn. Tò mò lấy ra xem. Là một thanh sôcôla hình trái tim a!

Sư Tử chợt nhớ ra một thứ, cô lục lọi trong ba-lô lấy ra một chiếc hộp màu đỏ viền, thất nơ trắng đi lại bàn Song Ngư.

_Hê! Valentine! _Cô kiêu ngạo hất cằm.

_Valentine! Làm gì ghê vai? _Song Ngư thuận tay cho vào ngăn bàn. Đơn giản vì anh đang chơi rất vui.

Sư Tử đi về chỗ lòi ra thêm 5 cái phát cho bọn bạn của mình.

_Valentine tình bạn! _cô đưa xuống bàn dưới rồi mặc cho nó đi đâu thì tùy.

_Valentine! _Song Tử từ đâu bước tới đặt một túi bánh quy phủ sôcôla chip trước mặt Song Ngư.

_Cảm ơn! _anh lại bỏ vào hộc bàn.

Song Tử đi ngang qua con bạn mình, chỉ thấy Sư Tử thờ ơ quăng cho cô một hộp socola nhỏ.

_Valentine tình bạn.

_Valentine tình bạn. _Song Tử cũng không kiêng nệ gì, quăng xuống bàn cô một túi bánh quy sôcôla chip.

-

_Xà Phu Valentine! _Bạch Dương cười rạng ngời nhìn anh. Cô không để ý rằng, tên Nhân Mã phía sau đang liếc muồn cháy mặt anh rần.

_Cảm ơn! _cười gượng nhận lấy túi bánh quy phủ kem socola, anh bây giờ nhận cũng bị xử, không nhận cũng bị xử. Thôi thì nhận cho có lệ vai.

Anh lại dôi dôi mắt vàng của mình nhìn Bảo Bình.

Cô mang một chiếc hộp, bên trong đựng một chiếc bánh kem phủ sôcôla. Mang tới bàn Thiên Bình.

__Thiên Bình! Valentine! __cô cười, nụ cười ngọt như dòng suối. Nhẹ và ấm áp tựa ánh ban mai.

__Cảm ơn. __Thiên Bình nhận lấy rồi nhìn sang bên Ma Kết.

Mái tóc hồng buộc hờ khe che đi hai gò má đỏ ửng. Cô cười ngại ngùng nhìn Xử Nữ.

__Valentine... Xử Nữ! __Cô nói rồi thẹn thùng chạy về chỗ, không kịp để Xử Nữ nói lời cảm ơn. Trong tình yêu, Ma Kết rất ngốc, ngốc một cách đáng yêu.

Xử Nữ và Song Ngư vô thức nhìn về phía cuối lớp, con đó. Đã lùn mà cứ ham ngồi cuối.

Thiên Yết vô tư dôi dôi mắt xanh biển ra bầu trời xa xăm. Bầu trời mới đây còn trong vắt, bây giờ đã kín mít mây. Dù không phải mây đen nhưng nó cũng đủ làm cho ánh mắt mặt trời không xuyên qua được.

Bảo Bình ghi nhớ mọi hình ảnh của “lớp 12” trong đôi mắt tím đầy bí ẩn. Sắp có bão rồi...

Cả lớp hôm nay im ắng lạ thường, sau khi nhận quà Valentine dường như mọi người đã thay đổi thái độ. Mọi người tỏ ra khó chịu với nhau hơn. “Lớp 12” này sắp tới sẽ có vài chuyện rất vui đây...

__Nè của hai người đó! __Thiên Yết đưa ra hai chiếc hộp quà nhỏ.

__Hử? Gì dạ? __Song Ngư và Xử Nữ nhận lấy. Hộp của Song Ngư là màu tím và chiếc nơ tím nhỏ bên trên nắp hộp. Còn của Xử Nữ cũng tương tự như vậy nhưng là chiếc hộp màu vàng với chiếc nơ màu xanh biển.

__Quà Valentine! __Thiên Yết vô tư nói.

Sắc mặt hai người đang đứng phía ban công nhà đối diện hơi khó coi một chút. Đơn giản vì họ không biết nên cười hay khóc, nhận được quà Valentine từ người mình thích là một niềm vui lớn. Nhưng cả hai người đều nhận được, thế là thế ế nào?

__... Valentine tình bạn. __Nhận ra hai kia có chút suy nghĩ đen tối, Thiên Yết vội vã giải thích.

“Ầm!!!” và bây giờ họ chính thức khóc. Không lẽ những gì hai anh em nhà này đối với cô, cô hoàn toàn không nhận ra sao? Nhưng mà tạm gác truyện đó sang một bên đi. Thứ mà hai người họ quan tâm bây giờ chính là màu sắc của cái hộp quà đựng socola.

__Tại sao lại là màu tím/vàng? __cả hai đồng thanh, có nhiều đó cũng tính toán, trẻ con thế.

__Ta thích! Có gì không? __Yết Yết mở to đôi mắt xanh biển của mình nhìn hai người bọn họ.

__Nhưng bọn ta thích màu xanh biển!... __bây giờ tự nhiên lại thấy hối hận, lỡ nói nhỏ hỏi “tại sao thích?” không lẽ nói là do tóc nhỏ màu đó.

__... __cô lại tiếp tục nhìn hai người. __Thì sao? Kệ các người! Ta xong việc rồi. Vào nhà đây! __Thiên Yết phát tay đi vào phòng.

Song Ngư và Xử Nữ thở phào, ngồi phịch xuống sàn, tựa lưng vào lan can. Tay mở chiếc hộp quà Thiên Yết tặng.

Vài viên socola nâu, hạnh phúc! Bỏ vào miệng, vị ngọt ngọt hoà lẫn vào vị đắng đắng của socola nguyên chất. Sau đó là cái vị... muốn ối!!!!

Cả hai thoáng thấy tờ giấy trắng dưới đáy hộp. Nội dung của nó cũng không có gì đẹp đẽ.

Socola là của Cụ Giải cho ta, kêu ta đem tặng cho mấy người. Nghe thoáng qua hình như là vỏ ngoài socola có thuốc sổ, bên trong là nhân thịt ếch do Thiên Bình bỏ vào, ngoài ra trong lúc Thiên Bình bỏ nhân vào ta để ý thấy Kim Ngư nhét vào cái gì đó nhìn hình như là... móng heo. Các người ăn vào mà có mệnh hệ gì thì ta xin lỗi.

Khoan đã hình như Kim Ngưu Song Tử Song Ngự. Thiên Bình Ma Kết Xử Nữ. Cự Giải Sư Tử Song Ngự. Chết rồi, kiểu vậy là thảm rồi!...

—Tiếp tục đình công!!!!—

Hết như truyện kia, em xin up liên tiếp 3 chap và tiếp tục đình công. Dù sao cũng sắp end rồi. Mọi người đoán xem còn bao nhiêu chap nữa. Ai đoán được, cung hoàng đạo của người đó sẽ được vinh hạnh kết thúc câu chuyện a! Cảm ơn mọi người đã ủng hộ trong thời gian qua!!!

12. 4t (tỏ Tình Tập Thể)

Khi kim giờ tạo một góc 90° lần thứ hai trong ngày. Mọi việc sẽ thú vị hơn những gì mọi người nghĩ. _lời “tiên tri” của chụy Bảo Bình. :)

Sáng rồi, có cái gì đó là lạ ở đây. Con phố im ắng lạ thường. Mọi người đã đi học hết rồi sao?

Song Tử một mình bước đi trên con phố nhỏ. Mọi thứ đều bình thường, xe vẫn chạy, lá vẫn rơi, hoa vẫn nở rồi tàn như bao ngày khác. Nhưng cô cảm thấy thiếu vắng điều gì đó.

Mọi ngày cô đang đi với bọn bựa nhân kia, nghe con Sư nói chuyện, nghe con Yết cãi lộn. Nhưng nay sao êm đềm quá, chỉ có mình cô...

Xà Phu đứng trước cổng trường, sương đêm còn chưa kịp tan. Anh đã cố tình đi sớm để không chạm mặt Nhân Mã và Thiên Bình. Đơn giản vì anh chẳng biết làm gì với họ, nói với họ những gì. Từ trước tới nay Xà Phu luôn xem Thiên Bình là tiền bối, là thần tượng của mình, không lẽ bây giờ anh lại coi cậu như tình địch. Nhân Mã thích Bạch Dương, Bạch Dương lại thích anh. Anh không muốn làm cậu tổn thương. Hơn nữa Nhân Mã lại là bạn thân của anh. Haizz... Đành vậy, ai bảo con Mèo mặt ngầu nó bày ra cái vụ này cơ chứ...

Bạch Dương vào lớp, sao phòng học tối om vậy? À mà quên, mới 5h30 làm gì có ai cơ chứ.

“Tạch” Cô muốn té xỉu, cả lớp đều có mặt đầy đủ. Mặt mỗi người bây giờ đều đen lại không thì im như tượng, có vài người mặt lại ỉu xiu không chút sức sống.

Lết người về cái chỗ cuối cùng còn trống. Nhìn lại khắp lớp, ai cũng có vẻ khó xử. Riêng con Bảo Bình lại giữ khuôn mặt bình lặng như nước, nụ cười vẫn nhẹ nhàng giữ trên môi trông rất hoà đồng. Nhưng đôi mắt lại chứa nỗi niềm sâu xa và cái gì đó không giống những nhân vật trong truyện. Nó rất sống động và ỉ lại, như thể chính nó là người tạo ra những việc này vậy.

9h00

Sau một tiết học dài, mọi người đã quyết định nói ra những gì mình nghĩ. Và chính vì đó tác giả không biết phải bắt đầu từ đâu T.T

_Có chuyện gì sao? _Xà Phu ra phía sau trường. Nơi có một cây phượng già lâu năm. Bạch Dương đã đứng ở đó từ khi nào.

___ _Bạch Dương hít một hơi lấy can đảm. _Tớ... có chuyện muốn nói với cậu.

Xà Phu nhìn cô chờ đợi, anh không muốn cô nói ra câu đó.

__Dù biết là cậu đã hiểu những điều này từ lâu rồi. Nhưng mà... mình muốn chính thức nói với cậu là... Mình thích cậu! __Bạch Dương nhắm tịt mắt lại, cô đã lấy hết can đảm để nói ra những lời này. Cô đã nói bằng cả trái tim của mình và mong cậu chấp nhận.

Xà Phu chỉ cười nhẹ, cậu đặt tay lên vai cô, vỗ nhẹ.

__Tớ biết cậu thích tớ, nhưng cậu cũng biết, tớ thích Bảo Bình mà. Với lại... Nhân Mã thích cậu, làm như thể tớ thấy áy náy với cậu ấy lắm. Tớ xin lỗi! __Xà Phu nhẹ nhàng quay bước đi.

Bạch Dương ngồi phịch xuống nền cỏ xanh. Nhân Mã! Lại là cậu ta...

__Ufu... Tớ nói rồi! Tớ không thích cậu. Tớ thích Thiên Bình, lúc trước là vậy. Bây giờ cũng thế. Nếu có thể, tương lai cũng như vậy. __Bảo Bình vẫn nở nụ cười nhẹ hoà đồng đó. Đôi mắt tím đó vẫn bí ẩn và lạnh lùng như mọi ngày.

Trước đó, đôi mắt và vẻ mặt của cô đã khiến cho Xà Phu rất ấm áp. Nhưng sao bây giờ nó lại khiến cho anh tan nát như vậy.

__Tớ xin lỗi! Tớ đã nói điều thừa thãi rồi! __Xà Phu cuối đầu cười buồn.

__Không sao! Cậu sẽ tìm được người đàn ông khác tốt hơn mà!

Xà Phu xuyết nữa chết tại chỗ.

__C... Cậu vừa nói cái gì?!

__Ể? Á xin lỗi! Xin lỗi mình hoàn toàn không có ý đó đâu!!!! Cậu xem như tớ chưa nói gì là được!!!! __Bảo Bình cô cũng xuyết ngã ngựa vì câu nói vô tình của mình....

__Tớ chỉ thích mỗi Thiên Yết thôi! __tại một góc nào đó ở phòng thể dục. Chàng trai tóc vàng, đôi mắt xanh kiên định nhìn thẳng người đối diện. __Nếu cậu không còn gì để nói, tớ đi trước.

Xử Nữ quay đầu bỏ đi, Ma Kết ngồi phịch xuống sàn nhà gỗ.

Một bóng hình cao lớn bước đến bên cạnh cô. Ngồi xuống ôm lấy thân hình nhỏ bé của Ma Kết dỗ dành.

__Tớ xin lỗi vì đã không nghe lời cậu... __Ma Kết không khóc, giọng cô lạnh tanh vô cảm.

__Không sao! __Thiên Bình vuốt nhẹ mái tóc hồng của cô.

__Tớ cũng xin lỗi vì không thể đáp lại tình cảm của cậu. __đôi mắt của Ma Kết khô lại, sống mũi không cay cay. Cô hoàn toàn không muốn khóc. Ngược lại cảm thấy có lỗi nhiều hơn.

__Không sao cả. Cho dù Xử Nữ có đồng ý lời tỏ tình của cậu chẳng nữa, tớ cũng không ghét hay ghen tức đâu. Tớ luôn muốn cậu cười mà!...

__Nói đi!!! Cậu chọn ai???

Tạm thời thì anh Song Ngự nhà ta đang lọt vào cái tình thế nguy cấp có nguy cơ nguy hiểm tính mạng.

Sư Tử và Song Tử đang thay phiên nhau tỏ tình tập thể. Đó không phải vấn đề, điểm nguy hiểm ở đây là hai ông bạn Kim Ngưu và Cự Giải đang núp lùm phía sau. Lắc đầu hay gật đầu gì cũng bị xử hội đồng.

Vào cái lúc dầu sôi lửa bỏng này, Thiên Yết vô tình xuất hiện. Như chết đuối gặp phao. Song ngư hấp hối ôm Thiên Yết vào lòng.

__Tớ chọn Thiên Yết! __Song Ngự, kì này anh nguy rồi. Không phải là ba đánh một hay hai đánh một mà có thể là 4 người đánh một người, à không là 5 đánh một mới phải.

Nhưng khác với vẻ sợ hãi của anh. Song Tử và Sư Tử chỉ nhìn Thiên Yết đầy thẹn thùng. Sau đó xoay lưng mỗi người một hướng. Kim Ngưu và Cự Giải cũng đứng dậy đuổi theo.

__Phù... May mắn thật! __Song Ngự thở phào.

__Nè! Bọn họ đi rồi, buông tay tui ra đi chứ!!! __Thiên Yết đánh nhẹ vào vai Song Ngự nhắc nhở.

__À! Xin lỗi!

__Hình như hồi nãy Xử Nữ cũng bị “truy sát” giống ông nên mới phải làm vậy. __Thiên Yết ngồi xuống thăm cỏ. Nhìn lên bầu trời ra vẻ suy nghĩ.

__Hả? Bà nói vậy là sao?

__À... Hồi nãy anh của ông tỏ tình với tui.

Song Ngự khẽ nhú mày, dám đâm lén sau lưng?

__Vậy bà có đồng ý không? __anh chợt nghiêm túc, xoay qua nhìn Yết.

__Tất nhiên là không? Tui có thích ổng đâu!

__Vậy nếu người tỏ tình là tui bà có đồng ý không?

__... __Thiên Yết nhìn anh bất ngờ. Sau đó nhìn khắp xung quanh. __Bộ có ai theo đuôi ông nữa hả?

__Không! Tui nói thiệt đó. Tui thích bà. Bà có thích tui không?

__... Tui không thích anh của ông. Và ông cũng vậy!!! Tui không có thích đùa đâu! __Nói rồi Yết đứng dậy bỏ đi lên lớp...

Sư Tử ngồi trên băng ghế đá giữa sân trường. Bóng râm của cây phượng cũng không làm lu mờ vẻ đẹp của cô. Mái tóc vàng nhẹ nhàng ôm ấp khuôn mặt sắc sảo, đôi mắt xanh lá kiêu kì thoáng nét buồn.

__Ồn chứ? __Cự Giải ngồi xuống bên cạnh cô.

__Bình thường, nhưng không biết phải đối mặt với hai đứa kia như thế nào thôi.

__... Sư Tử nè... Thực ra tui...

__Ông đừng nói, tui khó xử lắm. Ông rất tốt với tui, nếu ông nói ra tui sợ sẽ không thể gặp ông theo cách bình thường nữa. __Đôi mắt dôi ra phía xa xăm. Sư Tử bây giờ cũng không khóc. Cô đã bình tĩnh hơn, trưởng thành hơn, không bộp chộp như trước nữa. Thất tình? Đây không phải là thất tình, đây là một bước vấp ngã của con người. Sau khi đứng lên, người ta sẽ trưởng thành hơn. Sư Tử cũng vậy, nhưng cô chỉ mau chóng hết buồn thôi. Vết thương vẫn còn đó. Tình đầu...

Song Tử chạy, chạy thật nhanh. Không phải cô muốn trốn tránh, cô muốn nhờ gió mang hết nỗi ưu phiền này. Cô chạy lên tầng thượng, tầng thượng trường rất đặc biệt. Có ghế đá, có cây, có cỏ. Tất cả đều tự nhiên, ngoài ra gió ở đây còn rất mát nữa.

Ngồi xuống chiếc ghế gần đó. Nhắm hờ đôi mắt lục bảo xinh đẹp, gió thổi nhẹ nhẹ vuốt ve khuôn mặt xinh xắn của cô.

__Bầu trời bắt đầu kéo mây rồi, tớ nghĩ chiều nay có mưa. __một giọng nói trầm ấm như vỗ về an ủi Song Tử.

__Tớ cũng nghĩ vậy. __Song Tử khẽ cười. Không phải nụ cười buồn, cũng không phải nụ cười tươi. Nó lạnh tanh không tí cảm xúc.

__Cậu buồn sao? __Kim Ngưu ngồi xuống bên cạnh cô.

__Tất nhiên, thất tình thì ai chẳng buồn. Cậu cũng vậy thôi! __Song khẽ nhìn anh. Rồi quay đi tiếp tục nhìn bầu trời đang dần đục ngầu.

__Cậu nói phải, nhưng sau mỗi lần như thế chẳng phải chúng ta đều mạnh mẽ hơn sao?

_Con người chẳng bao giờ thôi tổn thương. Vấp ngã, mạnh mẽ, vấp ngã, mạnh mẽ rồi lại vấp ngã. Cho đến cuối cùng chẳng ai mạnh mẽ cả.

_Nhưng cậu không thấy càng ngày thương tích họ càng ít sao? Những vết thương đó đã khiến họ chai lì...

_Những vết chai đó chỉ là một vỏ bọc hoàn hảo thôi. Thực chất bên trong đó cũng yếu đuối...

Nói chung là hai anh chị này toàn nói về mạnh mẽ với yếu đuối thôi. Muốn biết yếu đuối là như thế nào? Xem hai người này đi!...

17h45 sân trường vắng, trời mưa to...

_Bạch Dương! Đừng chạy nữa!!! _Nhân Mã cố gắng đuổi theo bóng dáng người con gái mạnh mẽ đang vùng vằng trốn tránh hiện tại.

Bạch Dương vẫn cứ chạy, cô muốn đi đến nơi nào đó thật xa. Người đối xử tốt với cô là Nhân Mã, người phá hỏng mối tình đầu của cô cũng là Nhân Mã. Đến bao giờ cô mới thoát khỏi anh đây?

“Phịch” Bạch Dương ngã xuống nền đất. Mái tóc trắng lượn sóng thấm đẫm nước mưa. Nhân Mã đã đuổi kịp cô.

_Bạch Dương! Cậu không sao chứ? _anh nhẹ nhàng dìu cô đứng lên. Nhưng cô lại gạt tay anh một cách vô tình.

_Cậu tránh xa tôi ra!!!! Đừng động vào tôi!!! Tôi ghét cậu! _Bạch Dương hét lớn. Trong màn mưa, nước mắt cô hoà lẫn vào những giọt nước. Nó mát và mặn, trên đôi gò má cô bây giờ, đó là nước mưa hay nước mắt cô cũng không phân biệt được nữa rồi.

_Tại sao cậu lại đối xử tốt với tôi như thế??? Tại sao cậu lại là bạn thân của Xà Phu??? Tại sao cậu lại học chung lớp chúng tôi??? Tại sao chứ??? Tại sao cậu lại thích tôi? _giọng cô yếu dần. Cuối cùng chỉ là những tiếng nấc nghẹn ngào.

Nhân Mã quỳ xuống ôm lấy cô dỗ dành.

_Tôi xin lỗi, cô chủ! _anh khẽ nói.

Hơi ấm từ Nhân Mã phủ vào khuôn mặt đang lạnh nước mưa của Bạch Dương. Cô cảm thấy rất quen thuộc. Giống như được gặp một người thân từ rất lâu vậy... Cô đã rất nhớ hơi ấm này...

13. Kết Thúc

_Bạch Dương! Đi chơi hông con?!!! _Thiên Yết đứng ngoài cửa vẫy tay kêu cô.

_Ồ! Đợi tao tí! _Bạch Dương vừa xếp sách vở vừa nói.

_Nhanh lên! Có con Bảo Bình nữa nè! _Cô chột khựng lại khi nghe tên Bảo Bình.

_Tụi bây đi trước đi! Tao có việc bận. _giọng Bạch Dương buồn buồn.

_Ể? Kì lạ? Sao bữa nay không có đứa nào đi hết. _Thiên Yết ảo não xoay qua Bảo Bình.

_Rủ con Kết đi! _mắt Yết lại sáng rõ.

Cùng lúc đó Ma Kết từ lớp bước ra. Đi ngang qua hai người.

_Kết À! Đi chơi hông? _Thiên Yết lạch bạch chạy theo cô.

Ma Kết chỉ nhìn Yết đầy e ngại. Cô bỗng chuyển ánh mắt sang Bảo Bình. Khuôn mặt như tượng, Bảo Bình nhìn cô chăm chăm. Đôi mắt tím chứa một vài tia kì lạ.

__Yết à! Tao nhớ ra có việc bận. Mày đi chơi vui về! __Bảo Bình vỗ vai bạn mình rồi nhanh chân biến mất.

__Ê! Bảo...

__Tôi cũng có việc bận, xin lỗi...

Giọng nói trong trẻo vừa dứt, bóng dáng nhỏ nhắn cũng biến mất nhanh chóng.

Thiên Yết đứng bất động giữa hành lang trống, hôm nay mọi người lạ lẫm. Ai cũng cố tình trốn tránh cô, vài người chạm mắt nhau lại bỏ chạy. Cô đã làm gì sai sao? Mọi người đã làm gì không đúng sao?

—Vài ngày sau—

Vẫn tình trạng đó. Mọi người vẫn không nói với nhau lời nào. Ma Kết nhìn Xử Nữ rồi lén lút liếc Thiên Yết. Khuôn mặt cô vẫn buồn, đôi mắt hồng xinh đẹp nay như có một màn sương vây kín nó vậy.

Bây giờ cô cũng không biết phải làm gì. Bầu không khí lớp hiện giờ cũng khiến Ma Kết khó chịu. Cô phải làm gì đây? Tình bạn bền chặt của bọn con gái nay đã bị phá hỏng rồi. Sống chết cũng vì chữ Tình...

Nhân Mã khá hơn là bao. Anh và mọi người vẫn cứ tránh mặt nhau mãi, Bạch Dương bây giờ cũng không thèm nhìn anh lấy một cái. Song Ngư cũng mời anh qua nhà cậu ta để nói chuyện rõ ràng. Không biết anh có nên đi hay không.

Trong vô thức, có vài người cùng nhau nhìn lên bầu trời...

__Tối nay tụi bây đến nhà tao đi có được không? __Thiên Yết chặn chân trước cửa lớp.

Năm người đứng trước cửa. Đôi mắt cứ nhìn mông lung. Họ không dám nhìn cô hay xoay qua nhìn lại, mọi người đều sợ gặp mặt lẫn nhau.

__Thiên Yết, xin lỗi bọn ta...

__Xem như nể mặt tao lần cuối đi. Được không? __Thiên Yết cắt lời, đôi mắt xanh van xin nhìn mọi người.

Sư Tử bối rối khi thấy ánh mắt đỏ của cô. Cô không dám nhìn thẳng vào nó. Vì bây giờ, cô là người có lỗi.

__Lúc mấy giờ? __Song Tử lên tiếng. Đôi mắt xanh ngọc vẫn hướng xuống đất.

Thiên Yết như nhen nhói lên một chút hi vọng.

__Ngay bây giờ! __Cô nói mà không một chút ngần ngại.

__Hả?

...

__Mẹ à con về rồi! __Thiên Yết vào nhà. Kéo theo cả bọn ngồi vào ghế sofa trong phòng khách.

__Yết? con về rồi à? Có bận nữa sao? Các con xuống ăn cơm đi! __giọng nói ấm áp của người phụ nữ trung niên vang lên từ phòng ăn.

__Vâng! __cả bọn nhút nhát ngồi xuống ghế.

Nhìn nhau đầy ngại ngùng. Sáu người ăn như mèo gào. Mẹ và ba Thiên Yết nhìn nhau rồi khẽ lắc đầu...

__Mấy đứa tạm thời ngủ ở đây đi, ngày mai hãy về. Bác nói với gia đình mấy cháu rồi. __Ba của Thiên Yết sau một hồi gọi điện đi khắp nơi thì ra phòng khách thông báo.

__Cảm ơn bác! __Ma Kết cười, cô cố tỏ ra bình thường nhất nhưng có vẻ không được rồi.

__Mấy cháu lên phòng con Yết chơi đi! Di làm bánh rồi mang lên cho! __Mẹ của Yết nói vọng ra từ nhà bếp.

__D... Dạ! __Sư Tử ngập ngừng, cô vốn rất ngại khi vào phòng của con Yết. Nhất hiện tại.

Cả đám lầm lũi đi lên lầu. Ba mẹ của Thiên Yết nhìn theo, đôi mắt không giấu nổi sự thương xót.

__Em nghĩ như thế có được không?

___ Tuổi trẻ mà... Hãy để tụi nó quyết định những gì tụi nó muốn làm... Em tin nó...

Nhà Song Ngư và Xử Nữ chẳng mấy chốc chật ních tụi con trai. Mọi thứ vẫn xảy ra như bình thường, ngoại trừ việc chẳng ai nói với nhau câu nào.

__Cá chiên mắm! Có đồ ăn rồi này! __Xử Nữ nói vọng lên. Cả bọn cũng chẳng biết tên ảo lả kia xuống đó hồi nào nữa.

Nhưng họ biết một việc, mặt Song Ngư đang rất đỏ nên biết điều. Nhịn cười.

Buổi ăn bên đây cũng giống như nhà bên cạnh. Im ắng. Nhưng anh Ngư lại rất có duyên với chữ Nghẹn.

__Khụ... Khụ...

__Cái gì vậy? Ăn cho có xác vô! __Song Ngư vỗ như muốn đè cái đầu của anh Kim xuống.

__Khụ... Khụ... Phụt! __cơm bay rồi. Nó bay, bay, bay...

“Rầm” vô mặt anh Xà Phu. Ảnh không dám lật bàn sợ bị hồi đồng nên chỉ dám quăng ghế thôi.

__Ồ men! Tụi tao không cố ý! __Song Ngư vô tội nói.

__Có tên giết người nào thừa nhận mình phạm tội không hả?

“Vút” “Bịch” thêm một miếng thịt đập gọn ghẽ trên “gò má trắng tinh khiết”.

Xoay lại là cái khuôn mặt đập chai của Thiên Bình vẫn đang trong tình trạng “ném thịt”.

Quạ kêu

__Cuộc chiến sinh tử bắt đầu!!!!!! __giọng ai đó thánh thót mở màn cho cuộc ném đồ ăn.

Đàn trai đẹp làm hoà rất đơn giản. Nhưng bên nữ thì...

Vẫn im lặng, sáu người ngồi trên chiếc giường màu xanh nhạt của Thiên Yết.

“ÁAAAA!!!!” tiếng la hét ngoài cửa sổ, bên nhà của Song, Nữ.

Vẫn im lặng.

“Rầm! Rầm!” tiếng phá nhà, phá sản của bọn con trai bên kia.

Vẫn im re.

__Tụi bây! Đã có chuyện gì xảy ra? Tụi bây rất khác! Tao đã làm sai chuyện gì sao? __Thiên Yết mở lời.

Cả bọn lại càng im lặng hơn. Không phải cô làm sai, là bọn họ làm sai. Bọn họ đã không thể đối diện với mọi chuyện.

__Tao xuống nhà lấy bánh! __Thiên Yết bỏ ra khỏi phòng. Bầu không khí nặng nề này làm cô khó chịu.

“cách” tiếng đóng cửa vang lên cũng là lúc mọi thứ lại tiếp tục đóng băng. Mọi người vẫn cúi đầu xuống đất không dám nhìn mặt lẫn nhau.

__Tụi bây... __Sư Tử lấy hết can đảm để mở lời. __Tụi bây... Có thấy chúng ta quá đáng không? Trước đây mọi người đều cười đùa, nói chuyện với nhau rất tự nhiên... Vậy mà tại sao... Chỉ vì vài tên con trai mà chúng ta lại thay đổi đến như vậy?... Thiên Yết vẫn rất tốt với chúng ta đó thôi... Chúng ta... Nợ nó một lời xin lỗi...

Mọi người đều suy nghĩ về những lần cả bọn chơi đùa vui vẻ. Vô ưu vô lo, Sư Tử nói đúng. Họ quá ích kỷ, chỉ vì câu nói yêu mà đánh mất tình bạn bao lâu nay.

__Nè! Tại sao không ai lên tiếng vậy hả? Để tiểu thư nhà ta nói một mình là kì lắm đó. __Bảo Bình nói nửa đùa nửa thật.

Sư Tử ngược mắt lên nhìn một lượt 4 người, đôi mắt xanh không giấu nổi tia vui vẻ.

_Tao mang bánh lên rồi nè! _Thiên Yết vào phòng mang theo một khay bánh quy thơm phức.

_Có nước hông? Tao khát! _Bạch Dương nói.

_Tao cũng vậy! _Bảo Bình hùa theo.

_Thôi được rồi mấy mẹ để con đi lấy cho! _Ma Kết tốt xuống giường chạy lạch bạch xuống bếp.

_Để tao cầm phụ cho! _Sư Tử chạy tới bê khay bánh nóng hổi đặt lên chiếc bàn gần đó, tranh thủ lấy một cái bỏ vào miệng.

Thiên Yết hiện giờ vẫn còn ngơ chưa hiểu chuyện gì. Khẽ quay sang nhìn Song Tử đang ngồi trên giường. Song Tử chỉ cười với cô...

_Nè! Ăn vụng à?

_Đâu có... Tại vì nó ngon quá mà...

_Tao mới kiếm được cái bánh Gato trong tủ lạnh nhà con Yết!

_Có đồ ngon mà giấu nhử!!!

Tuổi học trò rất bá đạo, đó là thời gian đẹp đã cho chúng ta những kiến thức hay những bài học đầu đời. Những rung động nhất thời, những trò nhất quỷ nhì ma... Nhưng sâu hơn đó là tình bạn trong sáng. 13 chòm sao, ai bảo giữa họ không thể có tình bạn? Ngược lại nó còn trong sáng hơn bất kì viên thủy tinh nào. Yêu hả? Để sau đi! Vì tuổi học trò là thế!

-End-

Mọi người muốn chém muốn giết gì cũng được! Nhưng cốt truyện là như thế! Thực ra chỉ còn có 2 chap là truyện kết thúc cmn rồi. Cái end nó nằm ngoài dự đoán của mọi người nhỉ?

Mà sẵn tiện mình sẽ viết truyện mới. Có thể mang tên là [Fanfiction] Neko girl! . Truyện sẽ có 14 nhân vật chính, nó sẽ không phủ như truyện này đâu. Giới tính nhân vật sẽ hệt như truyện đây, còn tên nhân vật thứ 14 mình sẽ suy nghĩ sau. Còn về phần cp mình sẽ phân như sau.

Thiên Yết - Xà Phu

Sư Tử - Xử Nữ

Song Tử - Thiên Bình hoặc Ma Kết - Thiên Bình

Nhân Vật thứ 14 - Bạch Dương.

Mấy cung còn lại chưa xếp, mọi người không hài lòng có thể thảo luận ở phần cmt. Nhưng hai cp đầu không đổi nhé (trừ khi nào mọi người phản đối quyết liệt quá) mọi người xem mình sáng tạo hay liều mạng gì cũng được nhưng mong mọi người ủng hộ truyện của mình.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-tuoi-hoc-tro-la-the>